

Onze Vogels

NUMMER 1 | JANUARI | 2023

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

De

se

INHOUD

In deze uitgave

Ei, Ei, Eivoer	5	18	Kweekervaring met de kobaltvleugelparkiet
AVIARIUM Eindhoven medeoprichter NBvV 90 jaar!	8	20	Ervaringen met Indische nonpareil
Mijtbestrijding	10	23	Wiebe Tolman 60 jaar NBvV-er!
De Oostvogel in beeld	12	24	In de keuken van... Lou Megens
Vale gier	13	26	Kweek met de witoortoerako in 2021
Duiven met streepjes 1	14	27	Lancashire
Kleurkanaries Wit dominant	16	28	In formatie vliegen

En verder

- 4 Column voorzitter
- 29 Column keurmeester
- 30 Bondsmedelingen
- 34 NBvV info
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:
Witoortoerako
(Tauraco leucotis)
© Henk Branje

De Vogelvrienden Krimpen ad IJssel

Niet altijd rozengeur en maneschijn!!

In januari 2023 valt deze Onze Vogels bij u door de brievenbus en terwijl ik dit schrijf zit ik in de lobby van hotel Caesar in Ramallah. De administratieve hoofdstad op de Westbank, of wel een stuk bezet gebied in Israël met een inwoners aantal van ongeveer 150.000.

Albert Zomer, voorzitter

Hier maakt niemand zich druk over vogelgriep, terwijl in Nederland de vogelgriep heerst en er vraagtekens alom zijn. Wat je als organisatie dan probeert te doen om de juiste zaken op een rijtje te zetten, is informatie inwinnen bij de juiste instanties. Zij geven je de enige en goede oplossing, althans dat mogen we verwachten van een goed georganiseerd land. Echter niet altijd zijn de overheidsinstanties qua informatie eensluidend. Onze commissie dierwelzijn, wet- en regelgeving heeft goede contacten met overheidsinstanties, dus van het hoogste orgaan komt dan het enige juiste antwoord, hetgeen de NBvV dan ook direct met de leden deelt. De verwarring ontstaat, ondanks de duidelijk gegeven uitleg, onder andere dankzij het anders interpreteren van maatregelen en deze vervolgens plaatsen op facebook waardoor er zodoende een eigen verhaal ontstaat. In die context is facebook als sociale media "gif" in een organisatie.

Wij kennen facebook ook anders, namelijk als informatiebron tussen vele liefhebbers, onder andere om ervaringen uit de wisselen. Inmiddels heb ik mijzelf beperkt tot een eigen kring en plaats zo weinig mogelijk NBvV mededelingen op social media. Jammer eigenlijk, want het is een korte weg om zo snel mogelijk informatie te delen. In dat geval zou facebook heel dienstig kunnen zijn.

De inwoners in Ramallah maken zich druk over hele andere zaken dan facebook en vogelgriep. Hier heerst de overlevingsdrang elke dag en dat vanaf de geboorte. De straat en stad oogt vredig, maar schijn bedriegt, hetgeen te zien is aan de muur die om de Westbank heen is gebouwd. Israëlische militairen staan bij de roadblocks en controleren iedereen. Het is voor ons Europeanen geen probleem tussen Palestina en Israël heen en weer te rijden, er schijnt van ons geen gevaar te duchten te zijn. Een kweker in Ramallah geeft aan dat het voor hem onmogelijk is om vrijuit naar Israël te reizen en dat hij zelfs vanaf de show naar zijn woonplaats (1,5 uur rijden) vier maal gecontroleerd wordt bij de roadblocks op de Westbank zelf.

Hij heeft het er voor over, want zijn vogels, zo'n 50 stuks van allerlei soort, ras en kleur moeten naar de show in Ramallah. Het mag wat kosten aan tijd, geld en energie.

Maar hij is er trots op om er te zijn. Ook ik hoop dat ik in januari trots mag zijn, allereerst omdat wij als NBvV weer een Nationaal Kampioenschap kunnen organiseren. Daarnaast trots op de vele helpers en helpsters die de handen uit de mouw willen steken tijdens de NK. Ik kan niet in een glazen bol kijken en of de show doorgaat hangt van vele factoren af. Laten we hopen dat het goed gaat!

Zo geeft 2023 nog vele onzekerheden. Maar boven onzekerheid gaat het geluk, de gezondheid, de vreugde in het leven in welke gezinnsamenstelling dan ook en vervolgens onze passie en enthousiasme voor onze hobby. Voor velen is dit alles niet van elkaar los te koppelen. Zo weet ik dat de passie en houden van vogels, ondanks tegenslagen, mij ook altijd overeind zal blijven houden.

Ik wens u en uw dierbaren voor 2023 geluk, gezondheid en vreugde toe. Laten wij hopen dat 2023 op alle fronten voor u en mij een mooi jaar mag worden.

Grote vogelmarkt Voorthuizen.

Zaterdag 4 Februari 2023

De markt is geopend van 8,30 tot 12.00 uur Parkeren gratis entree €2 pp

Georganiseerd door vogelvereniging "KWEEKLUST" i.s.m.
Firma Achterberg voor al uw diervoeders Goorsteeg 18 Ede
Telnr. 06-12818680.

Locatie Clubgebouw Roelenengweg 33 3781 BA te Voorthuizen.
<http://vweeklust.wordpress.com>
www.facebook.com/vogelverenigingkweeklust.

De volgende markt wordt georganiseerd op 6 Mei 2023.
Voor informatie telnr. 06-30808237 of 06-14370551

NIUW www.tauros-diaagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

Ei, Ei, Eivoer

Iedereen kent de gele pakken eivoer van Cédé wel. In dit artikel gaan we kijken hoe zo'n pak eivoer tot stand komt.

© Henk Branje

Ontvangst

Een hartelijke ontvangst door de nutritionist van Cédé, Jos van Himbergen, in het Belgische Evergem. Jos hebben de meeste liefhebbers die ooit de show in Zutphen of Zwolle bezocht hebben wel eens gezien in de stand van Cédé waar hij elke dag acte de présence geeft.

En de gele pakken van Cédé kent elke vogelliefhebber....

Het begin van Cédé

Het geslacht van Himbergen is een molenaarsgeslacht. Opa had een molen evenals de vader van Jos, naamgenoot Jos van Himbergen. Ook deze naam zullen veel (oudere?) liefhebbers nog wel kennen van het boek "Vogels die vragen worden overgeslagen". Dit boek werd in 1973 geschreven door de vader van Jos en uitgebracht met een oplage van 10.000 stuks!. Die vader van Himbergen was zeer geïnteresseerd in de voeding van vogels in avicultuur. Destijds, in de zeventiger jaren, was de vogelsport in Nederland sterk in opkomst. Op enig moment kwam vader van Himbergen in contact met een banketbakker in Tilburg die eicake bakte voor z'n duiven. Van Himbergen heeft met z'n voedingskennis destijds samen met de banketbakker de eicake verder ontwikkeld tot een volwaardig eivoer voor siervogels. Het begin van Cédé. We praten dan over de begin jaren '70.

De appel valt niet ver van de boom. Op enig moment is zoon Jos bij Cédé in dienst getreden als nutritionist. Hij werd er verantwoordelijk voor de samenstelling en ontwikkeling van de eivoeders. In 1990 werd Cédé overgenomen door de firma Laroy-Duvo, een Belgisch bedrijf dat ook in de petfood sector actief is. Het bedrijf stond toen in het centrum van Tilburg. Omdat de omzet flink toenam werd in het jaar 2000 besloten het bedrijf te verplaatsen naar Evergem (nabij Gent), waar ook het bedrijf van dhr. Laroy gevestigd was. Laroy-Duvo is een toeleverancier van petfood en accessoires voor huisdie-

ren, terraria, aquaria etc. Cédé paste prima in zijn bedrijf omdat het met dezelfde moeite geëxporteerd kon worden met andere producten van Laroy-Duvo.

Goed informeren

Stelregel van vader van Himbergen was om alle informatie van het eivoer op het pak te zetten zodat elke liefhebber precies weet wat er in het voer zit. Het product ei zag hij vanaf het begin als basis van z'n eivoer.

Waarom is ei zo belangrijk? Ei bevat alle voedingsstoffen die nodig zijn om een volledig volgroeid levend wezen te kunnen 'maken'. Voor groei van weefsels zijn eiwitten onmisbaar. En met name bepaalde aminozuren; aminozuren zijn de bouwstoffen waaruit eiwit is opgebouwd. Er worden zo'n 20 aminozuren onderscheiden waarvan er zo'n tien heel belangrijk zijn. Dit noemt men de zogeheten essentiële aminozuren. Deze kunnen niet door de vogel zelf in het lichaam worden opgebouwd, maar moeten persé met de voeding worden opgenomen. Met name deze essentiële aminozuren zijn in de ideale verhouding aanwezig in het eiwit van een volledig ei.

In de filosofie van Cédé is het eivoer ook met name samengesteld met echt ei als belangrijkste grondstof.

Gekookt ei met beschuit

Vroeger maakten de liefhebbers hun eigen eivoer. Letterlijk: met een gekookt ei en opgemengd met beschuitmeel. De vogels deden het hier doorgaans best goed op. En vandaag de dag zijn er nog talloze liefhebbers die op deze manier hun eivoer maken. De kwaliteit van het eiwit is uitstekend. Door het verdunnen van het gekookte ei met beschuitmeel gaat het eiwitgehalte van het uiteindelijke voertje jammer genoeg wat omlaag. Eigenlijk wat te laag. Ook bevat een mengsel van ei met beschuitmeel minder vitaminen, sporenelementen en mineralen dan de jonge vogel ei-

Bedrijfspand in Evergem

Opslag kant en klaar pakken eivoer

Mixer-menger

genlijk nodig heeft.

Commercieel eivoer

Een fabrikant van commercieel eivoer zorgt er voor dat de goede eiwitbouwstoffen (de zogeheten essentiële aminozuren), sporenelementen, vitamines en mineralen in de goede hoeveelheden aanwezig zijn in het geproduceerde eivoer. Omdat ei nog steeds de basis is van het Cédé eivoer volgt hier eerst een uitleg hoe met ei gewerkt wordt.

De eieren worden aangevoerd als vloeibaar 'heelei zonder schaal'. Zoals de naam dus zegt is door een gespecialiseerd bedrijf de schaal van de eieren gescheiden en wordt het vloeibaar product per tankwaggen aangevoerd en in Evergem opgeslagen in twee koeltanks bij een temperatuur van maximaal 4 graden Celsius.

Vanuit de tank wordt het vloeibare ei overgepompt naar een buffervat; de hoeveelheid die telkens wordt overgepompt is voldoende voor één kuip. Vanuit het buffervat gaat het product naar een kuip (mengketel) welke vervolgens onder een 'reuzenmixer' wordt geplaatst. Tijdens het mixen wordt er een bepaalde hoeveelheid tarwebloem toegevoegd om een goed beslag te krijgen. De hoeveelheid wordt tijdens het mixen heel luchtig opgeklopt tot een volume dat wel zes of zeven keer zo groot is!

Na het mixen wordt het beslag vanuit de mengketel op de doseerunit van de oven geplaatst en over de volle breedte van de ovenband gespreid. De 25 meter lange oven is echt indrukwekkend. De temperatuur in het ei-product dient minimaal 100 graden Celsius te bedragen en wordt computergestuurd geregeld. Elke 5 seconden wordt de temperatuur op drie plaatsen in de oven gemeten en de gegevens worden in een computer opgeslagen. *** Op de gemeten temperaturen wordt door de overheid heel streng gecontroleerd. De data worden twee jaar in het computersysteem opgeslagen. Je praat hier over zeer strenge eisen welke door de overheid gesteld worden aan producten die dierlijke eiwitten bevatten. Eisen die minstens zo streng zijn als bijvoorbeeld bij een Nederlandse bakker die eierkoeken produceert met heelei.

De Belgische overheid is heel waakzaam op de eventuele aanwezigheid van eventueel ziekmakende kiemen als Salmonella, Coli of Clostridium in dierlijke eiwitproducten. Daar wordt daarom zeer streng op gecontroleerd. En daar past de registratie van de verhitting van de oven ook in. Eenmaal per jaar wordt het bedrijf van onderen tot boven gecontroleerd door de overheid; deze controle (audit) geschiedt door de FAVV (Federaal Agentschap Van de Voedselketen).

Eigenlijk schuift er één oneindige baan van één meter breed en ruim twee centimeter hoog door de oven. Het gebakken product komt achter uit de oven en smaakt overheerlijk naar eierkoek!

Daarna wordt de grote eierkoek versneden en verder met lucht gedroogd tot een vochtgehalte van 4 % waardoor de eikoek zeer lang houdbaar wordt. Nadat het versneden product nog verder verkruid wordt tot voor de vogels opneembare korreltjes, wordt het naar een voorraadsilo getransporteerd.

Deze silo maakt onderdeel van een blok silo's waarin ook verschillende andere grondstoffen zijn opgeslagen welke in het uiteindelijke eivoer worden gemengd. Bijvoorbeeld nigerzaad en hennep. Maar ook een voormengsel met vitamines, sporenelementen, mineralen en eiwitconcentraten.

Afhankelijk van het type te produceren eivoer worden verschillende grondstoffen vanuit de diverse silo's gedoseerd. Dit proces gaat helemaal computergestuurd. De te doseren grondstoffen (waaronder dus de eierkoek) worden volgens een vaste samenstelling geheel automatisch gedoseerd en vervolgens goed onder mekaar gemengd tot het gewenste type eivoer.

Verpakken

Is in de mengerij het uiteindelijke eivoer 100% gereed, dan wordt het in een aparte doseersilo opgeslagen. Vandaar uit gaat het eivoer via een volautomatische verpakkinglijn eerst in een folieverpakking richting de bekende gele kartonnen pakken. Hierdoor blijft de kwaliteit het best gegarandeerd. Dit verpakkingproces is geheel geautomatiseerd. Tijdens het verpakken wordt een zogeheten 'batchnummer' op het pak geprint. Dit batchnummer geeft informatie over onder andere de productie dag van betreffend pak eivoer. Zou er bij een klant onverhoopt een probleem zijn met een pak eivoer, dan kan Cédé via dit batchnummer achterhalen op welke datum een bepaald pak geproduceerd is. En via dit batchnummer kan ook achterhaald worden uit welke verschillende grondstoffen dat voer destijds was samengesteld. En vervolgens wie die grondstoffen leverde. Het is eigenlijk hetzelfde systeem als dat welk gebruikt wordt bij verpakte levensmiddelen!

Verschillende eivoeders

Het grootste product van Cédé is het eivoer voor kanaries; het zorgt voor zo'n 60% van de omzet. Voor kanaries heeft men naast het 'standaard' eivoer een eivoer voor roodfactorige kleurkanaries en een opfokvoer voor witte kanaries. Dit laatste type zachtvoer is samengesteld uit plantaardige grondstoffen en niet uit ei als

Mengketel na het mengen

Doseren op de oven

Aanzicht van de 25 meter lange oven

Jas breekt 'n stuk eikoek af

Centrale kamer met mengpaneel

Inpaklijn

ssel

grondstof omdat ei immers de carotenoïden (gele/rode kleurstof) bevat!

Verder heeft Cédé een eivoer voor grasparkieten, grote parkieten/papegaaien, neophema's/agaporniden, exoten, Europese vogels. Daarnaast speciale voeders voor lori's, een universeelvoer, een insectenvoer, een voer voor handopfok en een eiwitmengsel met 22% ruw eiwit (Protein Mix). Laatstgenoemd product kun je onder je eivoer mengen wanneer je het eiwitgehalte wat op wil trekken.

Cédé is een droog eivoer. Daardoor is het heel lang houdbaar. Hoe kun je het ruller maken?

Dat kan door er wat water onder te mengen, wat kiemvoer, wat geraspte wortelen, wat goed geweekte rusk. Toevoeging van die producten doet het eivoer vocht opnemen en zacht worden ('zwellen').

Moet je nog producten aan Cédé toevoegen?

Behalve het eventueel rul maken (zoals hierboven vermeld) is de samenstelling van het eivoer dusdanig dat er géén andere producten hoeven te worden toegevoegd.

Export

Het buitenland wordt voor Cédé steeds belangrijker. De vogelliefhebberij is Nederland en België loopt immers terug. Maar ook bij belangrijke afzetlanden als Italië en Spanje stabiliseert de vogelsport. In een land als Turkije neemt de liefhebberij daarentegen toe. Hetzelfde geldt voor het Midden-Oosten en Azië waar de vogelliefhebberij 'booming' is. De economie in een bepaald land is heel belangrijk; zo is een vrij grote markt als Argentinië vrijwel

weggefallen vanwege de bijzonder slechte economische situatie in het land.

Andere landen (buiten Europa) waar vandaag de dag naar toe geëxporteerd wordt zijn o.a. Canada, Verenigde Staten, Brazilië, Chili, Venezuela, Suriname, China, Japan, Maleisië, Thailand, Zuid-Korea, Zuid-Afrika.

Elk land heeft z'n eigen veterinaire eisen. Samen met de overheid in België en in het land waar je naar wil exporteren moet vastgesteld worden aan welke eisen het te exporteren Cédé moet voldoen (etikettering, eventuele toegevoegde producten). De importeur moet zich op de hoogte stellen van de eisen aan het te importeren eivoer en neemt contact op met de Belgische FAVV (Federaal Agentschap Van de Voedselketen), overheidsorganisatie die verantwoordelijk is voor de gezondheidsverklaringen, erkenningen en toelatingen. Te vergelijken met de nVWA in Nederland.

Tenslotte

Een kijkje in de keuken van een van onze eivoerfabrikanten geeft je inzicht in wat er zoal komt kijken bij het produceren van een pak eivoer.

*** De hoge temperaturen in de oven zijn vereist om eventuele ziekmakende kiemen (zoals Salmonella, Clostridium, Coli) in het ei product met 100% zekerheid af te doden. Deze bijzonder strenge eisen gelden voor dierlijke eiwitten die gebruikt worden in de menselijke maar dus ook in de dierlijke voeding. In het geval van Cédé dus voor heelei dat gedroogd wordt.

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.
'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.
9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevul informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF – Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul,
Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien!

De

AVIARIUM Eindhoven medeoprichter NBvV 90 jaar!

26 Augustus jongstleden was het zo ver: vogelvereniging AVIARIUM (afd E14) uit Eindhoven bestond 90 jaar!

Een hele mijlpaal voor een vereniging die tot op de dag van vandaag veel voor en binnen de NBvV heeft betekend.

Het begin

De vogelwet van 1932 die het vangen en houden van Europese cultuurvogels (toen nog "wildzang" genoemd) zou gaan verbieden was reden voor diverse vogelliefhebbers uit het land om de koppen bij elkaar te steken om te bezien wat ze konden doen tegen dit naderend onheil. In Eindhoven, Tilburg, Utrecht en Hilversum waren toen al diverse groeperingen die zich min of meer georganiseerd met de vogelliefhebberij bezig hielden. Men was het er al snel over eens dat er landelijk iets moest gebeuren om op te komen voor de belangen van de grote hoeveelheid vogelliefhebbers die ons land toen kende. Op 26 Augustus 1932 was het dan zo ver: in Eindhoven vond de oprichting plaats van een vereniging die de naam "Vogelvereniging Eindhoven" mee kreeg. De oprichters waren de heren v.d. Moosdijk, v.d.Laak, Vrijssen, van Gent, Tiekens, den Turck, Hoeimans, van Gent, Weemers, Lauwers en Marijnissen. Het is goed 90 jaren later hun namen nog eens te noemen in ons mooie maandblad om te laten weten dat we hen dankbaar zijn en zeker niet zijn vergeten! Eindhoven had een vogelvereniging, zo niet de eerste dan wel een van de eerste in het land!

Overkoepelend orgaan

Tezamen met inmiddels meerdere in het land reeds opgerichte verenigingen werd besloten een overkoepelend orgaan op te richten dat als spreekbuis zou dienen om het belang van de vogelliefhebberij en dat van het vogelbestand voor de toe-

komst te behartigen. Een eerste poging daartoe in Tilburg mislukte en op een later tijdstip werd in Eindhoven weer bij elkaar gekomen. Het was er erg druk want er waren zeer veel mensen uit het hele land. Ook toen ging het niet van een leien dakje omdat mensen uit het noorden van het land andere opvattingen hadden over de organisatie die er komen moest. Wederom werden er geen concrete afspraken gemaakt. Daarna is men weer naar Utrecht gegaan. Het was de bedoeling om in Utrecht de oprichting een feit te maken. Met aanwezig van de regering is daar weer heel wat afgepraat, want de overheid dacht een en ander snel even te realiseren hetgeen toch tegenviel. Doch in grote lijnen is men het daar toch eens kunnen worden, en op 12 November 1933 werd de oprichting van de Nieuwe Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers een feit. De heer J. Vrijssen van Vogelvereniging Eindhoven werd gekozen tot de eerste bondsvoorzitter. We gaan even 20 jaar verder in de geschiedenis want in 1953 organiseerde Vogelvereniging Eindhoven de Bondskampioen Tentoonstelling in de toenmalige Philips jubileumhal. 30.000 mensen bezochten deze gigantische vogelshow die de mooiste in zijn soort was die tot toen ooit aan de Nederlandse be-

Districtvoorzitter Antoon Tijhuis overhandigt voorzitter Henk van Hout het jubileumschild 90 jaar van de NBvV

volking was aangeboden. Men zocht een naam voor de tentoonstelling, en omdat de zaal door de aankleding zowaar tot een compleet park was omgetoverd vond men de naam "AVIARIUM". Avi is vogel en fauna, en rium is verzamelplaats. De vrije vertaling is dan ook "vogelverzamelplaats te midden van het bos". Direct na deze bondskampioen werd besloten de naam Vogelvereniging Eindhoven om te dopen tot AVIARIUM. Gedurende vele jaren daarna is Aviarium toonaangevend geweest in het Brabantse maar zeker ook in het gehele land en binnen de bond.

Feestavond gaat beginnen

Weer 30 jaar later

We springen weer 30 jaar verder en binnen de regering in Den Haag komen wederom onbehaaglijke voorstellen aangaande wetgeving met betrekking tot Europese Cultuurvogels. Het waren de heren Henk van Hout en Bert Kemp die op de districtvergaderingen in Noord Brabant Oost de vinger strak aan de pols hielden namens het hoofdbestuur van de NBvV. Het resulteerde erin dat dit tweetal in Den Haag een onderhoud aanvroeg bij de vast kamercommissie van destijds het ministerie van LNV. Zij kwamen daar in het bezit van stukken die bepaald niet pleitten voor de inspanningen die de bond tot dan toe aan de dag had gelegd. De volgende districtsvergadering kraakte in haar voegen en de hr Meesterburrie, destijds districtsvoorzitter, wist niet meer wat hij er mee aan moest. Maar zo het ooit stevig ging, het ging wel altijd sportief en Aviarium trok op met het districtsbestuur om het bondsbestuur te activeren hetgeen behoorlijk succesvol was. Op 17 Mei 1986 boden bestuur en leden van Vogelvereniging Aviarium de "zienswijze op de nieuwe vogelwet" aan, aan minister G.Braks van LNV en minister president R. Lubbers. De NBvV werd gesprekspartner binnen het ministerie, veel Europese cultuurvogels werden gelegaliseerd met gebruik van het zogeheten breekringensysteem. In een later stadium kwamen de cultuurringen, voorzien van breuklijn, een systeem waarop de NBvV als ringenfabrikant van het ministerie de rechten verkreeg. Binnen Aviarium werd Henk van Hout in 1978 voorzitter, een functie waarin hij tot 1998 actief is geweest. Daarna vertrok hij naar het districtbestuur Oost Brabant. Zeven jaar later leverde Aviarium in zijn persoon een tweede bondsvoorzitter vanuit één vereniging "Aviarium uit Eindhoven." Hij is in deze functie actief geweest van 2001 t/m 2016. En toen dacht hij wat gas terug te nemen en meer met zijn kanaries en keurmeesterschap bezig te zijn. Echter er begonnen donkere wolken samen te trekken boven Aviarium en opheffing dreigde omdat geen nieuwe bestuursleden gevonden werden. Waar de opheffingsvergadering al uitgeschreven was, werden er toch een viertal leden

Leden vinden hun weg naar de barbeque

gevonden die bereid waren de kar mee te gaan trekken.

Toch toekomst!

Natuurlijk ontkomt ook Aviarium niet aan de tand des tijds en heeft de vereniging ook te kampen met terugloop van leden. Corona deed daar nog een schepje bovenop en zie eindelijk kunnen weer ledenavonden gehouden worden. De vogeldag kan weer doorgaan en warempel, er komen ook nog nieuwe leden bij. Elke laatste vrijdag van de maand is er een interessante ledenavond met lezingen of

gast sprekers. Maar ook ervaringen en de vogelomgeving van de leden zelf komt met regelmaat aan de orde. Gezelligheid, sfeer en vriendschap zijn toch onderdeel van het recept waarmee Aviarium de toekomst voorbereidt, en zo verder aan de weg spijkert. Het gaat niet vanzelf maar net als de NBvV zeggen ze in Eindhoven "Aviarium zijn we samen". Het 90-jarig jubileum van Aviarium is gezellig en goed gevierd. Het glas werd dan ook geheven op de oprichters van Aviarium, de NBvV en een toekomst waar Aviarium zeker haar weg zal vinden.

Mijtbestrijding

Er is een bestrijdingsmiddel genaamd Exzolt dat momenteel wordt gebruikt in de Europese kippen-industrie en daarnaast ook het officiële goedkeuringsproces in Australië doorloopt.

Albert Zomer

usel

Van alles wat erover te lezen is, wat ik gehoord heb van andere kwekers en mijn eigen ervaring sedert twee jaren dat ik het gebruik, is het een geweldig product om mijten en luis te bestrijden en is het erg veilig te gebruiken bij onze vogels, mits goed gebruikt. Het wordt geproduceerd door MSD Animal Health (bekend als Merck Animal Health in de Verenigde Staten en Canada). Het is echter nog niet goedgekeurd voor gebruik in de VS. Hierbij een uitleg over de werking van dit product.

Exzolt-website:

Het is de eerste systemische behandeling tegen bloedluisbesmetting bij pluimvee, een nieuwe aanpak die bloedluis bij pluimvee vrijwel elimineert in fokstallen van elke grootte of type, inclusief vrije uitloop. Het is een innovatief, gemakkelijk te gebruiken, effectief en veilig parasiticide voor kippen dat 99% + van de gevogelte bloedluis (*D. Gallinae*) en noordelijke vogelmijten (*O. Sylvarium*) elimineert door systematisch de "gastheer" vogels te behandelen, geriefelijk toegediend via het drinkwater.

EXZOLT verbetert ook het welzijn van pluimvee door stress in verband met andere vormen van behandeling te verminderen en minimaliseert de blootstelling van werknemers en vogels aan chemische sprays.

De van oorsprong van pluimvee afkomstige bloedluizen en mijten kunnen zich van vogel naar vogel verplaatsen via vervoerskoffers, kleding en wilde vogels, waardoor ze moeilijk te bestrijden zijn. Iedere kweker kan zijn of haar verhaal wel vertellen over het verlies van jonge vogels door die nare kleine plaaggeesten. Ik kan denk ik zelf een mooie nieuwe kweekkooi kopen van al het geld dat ik door de jaren heen heb uitgegeven aan bestrijdingsmiddelen, al dan niet met het gewenste resultaat. Op het moment dat ik dacht het "Ei van Columbus" te hebben en dat ik van die plaaggeesten af

Bloedmijt

was, bleek het tegendeel. Had ik eenmaal een goed product, werd het vanwege overheidsregels qua samenstelling gewijzigd en was de werkzaamheid verdwenen. Soms om hopeloos van te worden. Tabakstengels, knoflook, etherische oliën, mentololie, ARDAP, alles heeft bij mij de revue gepasseerd. Chemische bestrijding is een veelgebruikte behandelmethode in de kippenindustrie. Maar ja, kippen zijn geen vogels zoals wij ze kennen. Het besproeien van de lokale omgeving - muren, vloeren, slaapplaatsen, nestkasten en vogels - komt vaak voor, maar kan leiden tot de volgende complicaties:

- Korte restactiviteit
- Onvermogen om scheuren en spleten te bereiken waar mijtkolonies zich bevinden
- Weinig of geen effect op mijteneieren, waardoor hergroei mogelijk wordt
- Risico op voederbesmetting
- Hoge kosten van arbeids- en arbeidsbeschermingsmiddelen
- Ontwikkeling van mijtresistentie

Werkzame bestanddeel

Fluralaner (carbamoyl-benzamide-fenyl-isoxazoline), het werkzame bestanddeel van Exzolt, is een onderdeel van de nieuwe antiparasitaire samengestelde klasse van isoxazoline-gesubstitueerde benzamidederivaten. Eenmaal ingenomen door een mijt die zich voedt met bloed van een behandelde vogel, fungeert fluralaner als een krachtige remmer van delen van het geleedpotige zenuwstelsel door antagonistisch (verschijnsel dat organismen een ongunstige invloed op elkaar uitoefenen) te werken op gebonden chloridekanalen (bron google internet)

Wetenschappelijk is aangetoond dat fluralaner effectief is tegen parasieten met bewezen veldresistentie, waaronder organofosfaten (teek, mijt), pyrethroiden (teek, mijt) en carbamaten (mijt).

Snelle en krachtige werking

Behandeling van de "gastheer" met Exzolt is een innovatieve benadering van het aanpakken van mijtparasieten. De behandeling van vogels met Exzolt zorgt ervoor dat effectieve niveaus van het acaricide systemisch (door hun groei en ontwikkeling te verstoren) worden verdeeld binnen alle vogels, klaar om mijten te doden wanneer parasieten een bloedmaaltijd uit hun "gastheren" halen. De werkzaamheid tegen gevogelte bloedluis (*D. gallinae*) en vogelmijt (*O. sylvium*) begint binnen 4 uur na blootstelling van mijten aan behandelde vogels, en eventuele mijten die zich voeden met bloed van behandelde vogels en deze zullen ten minste 2 we-

ken na de eerste toediening van Exzolt dood gaan.

Met Exzolt worden de levenscycli van beide soorten mijten verstoord als gevolg van:

- Snel begin van de werkzame stof fluralaner (anti-vlooiemiddel)
- Hoge mijtdodende werkzaamheid (duur van ten minste 2 mijtenlevenscycli)
- Afwezigheid van eiproduktie van vrouwelijke mijten die bloed tot zich hebben genomen van behandelde vogels

Exzolt draagt ook bij aan de langetermijncontrole van mijtenpopulaties in een vogelkwekerij.

Behandeling

Bepaal de duur van de tijd (tussen 4 en 24 uur) waarover het geneesmiddel op de behandelingsdag moet worden toegediend. Deze periode moet lang genoeg zijn om alle vogels in staat te stellen de vereiste dosis te ontvangen. Er mag geen andere bron van drinkwater beschikbaar zijn tijdens de medicatieperiode. Er zijn geen nadelige gevolgen of bijwerkingen bekend, ook niet tijdens de kweekperiode. Bij het testen van Exzolt bij kippen in een hoeveelheid van 5 x de aanbevolen hoeveelheid zijn er geen nadelige effecten waargenomen. Het is echter verstandig je te houden aan de voorgeschreven hoeveelheid. Bij gebrek aan onderzoek mag Exzolt niet worden gemengd met andere diergeneesmiddelen.

Voorzorgsmaatregelen

Er moeten strikte maatregelen in je kweekruimte worden genomen om herbesmetting van behandelde ruimten te voorkomen. Om de mijtenpopulaties in een behandelde ruimte op lange termijn onder controle te houden, is het essentieel om andere, bijvoorbeeld aangekochte vogels, te behandelen in een aparte ruimte of deze vogels gedurende de behandeling gescheiden te houden van de al behandelde vogels.

Er zijn geen speciale bewaarcondities nodig. Houdbaarheid zoals verpakt: 3 jaar. Houdbaarheid na opening van de primaire verpakking: 1 jaar. Houdbaarheid van gemediceerd drinkwater: 24 uur. Dosering

De dosis voor Exzolt is 0,5 ml per liter drinkwater. Dit tweemaal toegediend, met een tussenpoos van 7 dagen. De volledige loop van de behandeling moet worden toegediend voor een volledig effect. Vervolgens na deze behandeling de toediening van Exzolt in de eerder omschreven samenstelling 1 dag om de twee maanden herhalen.

Ik heb een herinnering in mijn agenda staan die elke twee maanden het sein geeft dat ik Exzolt moet geven. Ik begin dan 's avond voordat het licht uitgaat al het water te verwijderen bij de vogels. Vergeet hierbij niet het badwater en eventuele druppelflessen. De volgende dag geef ik het met Exzolt gemengde water, niet een hele fles vol (daar is Exzolt te kostbaar voor), maar voldoende om alle vogels in staat stellen de vereiste dosis te ontvangen. Aan het eind van de dag of de volgende morgen geef ik de vogels weer vers water.

Ik heb gedurende de twee jaar dat ik Exzolt gebruik geen nare verschijnselen of negatieve kweekresultaten gehad die verband

* Het is belangrijk om de behandeling ook tijdens de kweek voort te zetten. Het schaadt jongeren niet.

* Ik heb verschillende mensen de vraag gesteld of ze problemen hadden met hun vogels die het behandelde water niet dronken en 99% zei nee. Maar als die ene vogel niet drinkt, houd deze dan in de gaten, vooral wanneer dit hun eerste behandeling met dit product is. Geef niet méér Exzolt dan vermeld. Méér geven geeft geen beter effect.

* Exzolt is via de meeste dierenartsen te verkrijgen. Ook enkele verenigingen kopen dit via de groothandel in om het onder hun leden, tegen nagenoeg inkoopprijs, te verspreiden.

Ik heb in ieder geval baat bij dit middel, hoewel ik besef dat er ook andere goede producten zijn tegen luisbestrijding.

VOLIERBOUW SAMAN
M. 06-51145525
INFO@VOLIERBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIERBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

De Oostvogel in beeld

Opgericht 25-01-1972

Vogelvereniging "De Oostvogel" ontstond in januari 1972 uit een samenvoeging van twee Enschedese verenigingen, n.l. de kanarievereniging "Het Oosten" en vogelvereniging "De Vogelvrienden".

De naam De Oostvogel was dan ook snel gevonden uit die twee verenigingen en er ontstond een vogelvereniging met op dat moment ruim 100 leden.

In de afgelopen 50 jaren is De Oostvogel met medewerking van een heel groot aantal zeer betrokken leden uitgegroeid tot een goede gezonde vogelclub, die na eerst bij Café Gerritsen aan de Voortsweg in Enschede nu Lonneker als thuishonk heeft en daar ook al vele jaren jaarlijks een mooie tentoonstelling organiseert.

Binnen onze vereniging is niet alleen de liefhebberij voor vogels belangrijk, maar ook de kwaliteit van de gefokte vogels.

Mede hierdoor hebben we op dit moment drie keurmeesters in onze gelederen die de vogels op hun kwaliteiten kunnen beoordelen. Dat die kwaliteiten er zijn binnen onze vereniging blijkt wel uit de resultaten tijdens de vele tentoonstellingen waaraan de leden deelnemen en met goede resultaten naar huis gaan. In 2019, tijdens de wereldtentoonstelling in Zwolle, werden zelfs vier leden wereldkampioen in hun klassen met echt hele mooie vogels.

Naast tentoonstelling verzorgen we tijdens onze ledenbijeenkomsten ook mooie lezingen over vogels en prachtige reisverslagen. Verder organiseren we jaarlijks ook andere activiteiten voor onze leden zoals elkaars hokken bezoeken, forelvisen of bijvoorbeeld een keertje klootschieten.

In dit jubileumjaar hebben we voor onze leden en hun partner een leuk dagje uit

georganiseerd naar De Floriade in Almere en natuurlijk aan het eind van dit jaar volgt er nog een prachtige jubileumtentoonstelling in het Dorpshuis in Lonneker. Kortom, we zijn een actieve vereniging die na 50 jaar nog volop leven uitstraalt.

Dus voor een ieder die meer plezier in zijn of haar vogels wil hebben, adviseren wij om lid te worden van onze vereniging.

DE OOSTVOGEL EEN GOEDE KEUS

BEO promotie in tuincentrum

Voliërevereniging BEO uit Bolsward heeft in samenwerking met voliërebouwbouwerij de Boer uit Drachten een tijdelijke voliëre mogen plaatsen in Groencentrum Witmarsum. Tijdens de drukke decembermaand een mooie manier om onze hobby te promoten en zo mogelijk nieuwe leden te werven. De voliëre wordt bevolkt door onder andere gouldamadines, kanaries en duifjes. Personeel en klanten van het Groencentrum zijn net als wij zeer enthousiast.

Vale gier

© Rik Meerema

Roofvogels boezemen ontzag in. Laat een niet-vogelliefhebber een foto van een zeldzame grote karekiet of prachtige tapuit zien en ze zullen waarschijnlijk hun schouders ophalen. Geef hem of haar een foto van een sperwer of arend, grote kans dat de interesse aanzienlijk toeneemt. Ja, een stevig paar klauwen, scherpe nagels en een fikse snavel boezemen ontzag in. Voeg hier nog een tikje walging aan toe en je begrijpt waarom veel vogelliefhebbers en niet-liefhebbers gefascineerd zijn door gieren. Die walging wordt uiteraard veroorzaakt door het eten van dieren die al dood zijn, lijkenpikkers!

In tegenstelling tot een sperwer, torenvalk of buizerd, is de kans dat je een gier in ons land tegenkomt niet zo groot. Ieder jaar zeilt er wel een paar keer een groepje gieren over, maar ze van dichtbij kunnen bekijken, komt in ons land niet vaak voor. Een vaste uitdrukking van mijn vader is altijd "Als de berg niet naar Mohammed komt, moet Mohammed maar naar de berg.". Die berg was voor mij de 'Rocher du Caire' in het zuidoosten van Frankrijk. Ik was daar in de buurt op vakantie en vaak vraag ik dan links en rechts waar mooie of bijzondere vogels te zien zijn. Op die manier kom je nog eens ergens. Zo reed ik van Nyons over de D94, die langs het riviertje de 'Eygues' loopt tussen de bergen door richting Rémuzat. Van mijn tipgever had ik begrepen dat ik een paar kilometer voor Rémuzat, het riviertje over

moest steken, naar het dorpje St. May. "Rijd door het dorpje en neem het smalle weggetje omhoog" had hij gezegd. Met dat "weggetje" had hij niets teveel gezegd. Voor wie ooit ook wil gaan kijken, je moet niet bang zijn voor smalle weggetjes, steile afgronden en flinke dieptes. Na een paar kilometer kronkelen en haarspeldbochten kom je boven op een plateau, waar de asfaltweg eindigt in een grind parkeerplaats. Vanaf de parkeerplaats loop je in een kwartier over een onverhard pad naar de rand van de bergkam. Hoewel je niet eens heel hoog bent (777 m.) heb je het idee dat je op het dak van de wereld staat en heb je een geweldig uitzicht. Aan de voet van de kam ligt Rémuzat. Tussen het dorp en de kam waar je staat, overnachten de gieren op de steile richels. Het zijn vooral vale gieren, maar af en toe worden er ook monniks- en lammergieren gezien. Als de ochtendzon de op het oosten gelegen rotswand verwarmt, begint de lucht langs de wand te stijgen. Als de opgaande luchtstroom sterk genoeg is, laten de gieren zich op de thermiek mee omhoog voeren. Langzaam komen de gieren steeds dichterbij, tot ze vlak langs je vliegen. Af en toe heb je het idee dat je ze bijna kan aanraken wanneer ze op een paar meter voor je of boven je vliegen. De rotswand is op het oosten gelegen, waardoor je bij het fotograferen de zon van voren hebt, wat niet ideaal is, maar het is zo indrukwekkend om een wilde vogel, met een spanwijdte van bijna drie meter, zo vlakbij te zien dat je daar snel overheen stapt.

usel

De l

Duiven met streepjes 1

Zebraduifje & Vredesduifje

Armand Cleynen

Wanneer we over het vredes-, het Timor- of het zebraduifje spreken, dan zullen er veel liefhebbers zijn die deze drie soorten niet kunnen onderscheiden. Ze vertonen dan ook zeer veel gelijkenissen in bouw en tekening. We zullen trachten een goede beschrijving te geven, alsook de problemen in verband met het gedrag en de kweek wat toe te lichten.

Systematiek en verspreidingsgebied

Het vredes-, het Timor- en het zebraduifje behoren tot het geslacht *Geopelia*. Tot dit geslacht behoren ook de wat grotere kopermekduif (*G. humeralis*) en het welbekende diamantduifje (*G. cuneata*). Alle drie duifjes vertonen een grijsachtig strepenpatroon en meten tussen 21 en 22 cm.

Als habitat verkiezen ze vooral de droge grasvlakten met hier en daar wat struikgewas. In het broedseizoen leven ze steeds paarsgewijs en verdedigen ze hun territorium zeer hardnekkig tegenover soortgenoten. In de herfst en de winter verzamelen ze zich tot grote groepen en in zeer droge periodes kan men ze met honderden samen aantreffen aan de waterplaatsen om hun dorst te komen lessen.

1. Het zebraduifje (*Geopelia striata*, Linnaeus, 1766)

Wanneer we alleen al maar de naam ontleden, komen we steeds de naam 'zebra' tegen, wat ons dan ook dadelijk doet denken aan het strepenpatroon van de zebra. Het is ook zo dat dit duifje overwegend een gestreept patroon vertoont.

Het voorhoofd, de kopzijden en de keel zijn blauwgrijs; het middelste gedeelte en het achterhoofd hebben een roodachtige tint. De nek, de hals- en de borstzijde zijn smal wit en zwart gestreept. De voorzijde van de keel en het middelste gedeelte van de borst zijn isabelrood; de buik is vuilwit. De veertjes van de rug, de vleugeldekken en de binnenste slagpennen zijn bruinachtig en zwart afgezoomd. De middelste staartpennen zijn bruin met een zwarte afboording en eindigen op een witte spits. De snavel is zwartgrijs. De oogring is blauw, de iris is grauw. De poten zijn roodachtig. Beide geslachten zijn op dezelfde manier gekleurd en getekend.

De juveniele vorm is bleker van kleur en vertoont meer bruin in het gevederte. De streptekening is nog niet zo scherp afgetekend.

Verspreidingsgebied

Zuid-Tenasserim, Luzon en enkele eilanden van de Filippijnen tot Borneo, de Indomalaise Keten en de lager gelegen eilanden van Sunda tot Lombok. Dit duifje is zelfs doorgedrongen tot Madagascar, St.-Helena en Hawaï.

Kweekresultaten

Het zebraduifje is voor het eerst ingevoerd in de Berlijnse Zoo in 1845, maar de eerste kweekresultaten dateren pas van 1868, bij de heer Cornely in Frankrijk.

Zebraduifjes moeten gehuisvest worden in een rustige volière waarin ze liefst per koppel gehouden worden. Tegenover soortgenoten en zelfs tegen grotere soorten duiven kunnen ze soms agressief reageren. In zeer grote volières kan men ze eventueel in kolonie houden. Als nestgelegenheid geven we ze kleine korfjes of kanariestjes. Hierin maken ze een slordig nest en het duivinetje legt twee eitjes. De broedduur bedraagt 13-14 dagen en de jongen blijven ongeveer veertien dagen in het nest. Daarna worden ze nog ongeveer tien dagen bijgevoerd en daarna is de tijd aangebroken om de jongen weg te nemen want de doffer zal ze al vlug achterna zitten en ze zelfs doden. Bij het spenen van de jongen moet men er vooral op letten dat ze dadelijk het voedsel en het drinkwater vinden.

De duifjes vertoeven zeer veel op de grond en zijn steeds op zoek naar kleine zaadjes. Als voedsel geven we ze een goede volieremengeling van allerlei kleine zaden. Dit vullen we aan met wat eivoer en een universeelvoer.

Zebraduijfe © Shutterstock

Ze houden heel veel van de zon. Men kan ze onverwarmd overwinteren; bij zeer koude temperaturen is het zeker aan te bevelen om ze vorstvrij en droog te plaatsen.

2. Het vredesduifje (*Geopelia placida*, Gould, 1844)

Het overwegend in Australië voorkomende vredesduifje is ongeveer even groot als het zebraduijfe en heeft ongeveer hetzelfde kleur- en tekeningpatroon als het zebraduijfe. Over het geheel is de kleur echter feller en grijsachtiger. De bruine tint ontbreekt. Het grote verschil is dat bij het vredesduifje de streep-tekening op de borst volledig doorloopt. Het vertoont ook geen strep-tekening op de flanken en achter de poten. De flanken van het vredesduifje zijn vuilwit. Ook hier hebben beide geslachten dezelfde tekening. Bij kruisingen tussen het vredesduifje en het zebraduijfe zullen de jongen het strepenpatroon van het vredesduifje vertonen, maar zullen ze ook het strepenpatroon op de flanken hebben.

Kweekresultaten

Dit duifje werd voor het eerst ingevoerd in 1868 in de Londense Zoo en werd voor het eerst gekweekt in Duitsland in 1881. Het vredesduifje is tamelijk agressief, zelfs tegenover grotere duivensoorten. Het is echter moeilijker te kweken en is ook niet zo sterk als het zebraduijfe. De reden hiervoor is zeker dat er sinds 1950 geen duifjes meer uitgevoerd zijn vanuit Australië. Het is dan ook te danken aan de Nederlander A.C.J. Fick dat dit duifje weer op peil gebracht is. Hij heeft met al de resten uit België en Nederland een goede stam weten op te bouwen. Hij heeft dan ook een paar andere kleurslagen gefokt, namelijk de witte en de bonte. Bij de aanschaf van vredesduifjes moet men er vooral op letten dat ze wel raszuiver zijn. Het komt heel dikwijls voor dat er gekruist wordt tussen het zebraduijfe en het vredesduifje. Let dus vooral op het

strepenpatroon op de borst en kijk zeker naar het ontbreken van de strepen op de flanken.

Voedsel en kweek in beschermd milieu: hetzelfde als bij het zebraduijfe. Van het vredesduifje bestaan er ook nog drie ondersoorten:

- Vredesduifje (*Geopelia placida placida* Gould 1844) = de nominatvorm. Het vredesduifje komt voor in Noord- en Oost-Australië.

- Het gezelschapsduifje (*Geopelia p.papua* Rand, 1938)

Deze duifjes zijn beduidend kleiner dan het vredesduifje. De hele kop is zwart gestreept en de buik is wijnrood. Ze zijn ook donkerder van kleur dan het vredesduifje. Dit duifje werd ook voor het eerst ingevoerd in de Londense Zoo. De eerste broedresultaten zouden vermoedelijk dateren van de jaren '80 door een zekere heer Blaauw uit Amsterdam. Dit duifje is zeer moeilijk te onderscheiden van het vredesduifje en is ofwel terug verdwenen bij de liefhebbers ofwel gekruist met het vredesduifje. Rond de eeuwwisseling zijn er veel van deze duifjes ingevoerd en werden gewoon als vredesduifje genoemd.

Dit duifje treft men vooral in Noord-Australië en Nieuw-Guinea aan. Op de tellijst van 2014 komt er slechts één liefhebber voor. Het is een Duitse liefhebber die nog drie kweekkoppels bezit en slechts drie jongen heeft gekweekt. Bij het overlijden van deze liefhebber zijn ook de duifjes verdwenen.

- Clelandduif (*Geopelia p.clelandi* Mathews, 1912)

Dit duifje is lichter gekleurd dan het gezelschapsduifje en heeft een bruingele kleur op de bovendelen van het gevederte. Verdere informatie ontbreekt.

Het betreft vooral een geïsoleerde populatie in West-Australië (van de Murchisan-rivier tot de De Grey-rivier).

Kleurkanaries Wit dominant

© Johan van der Maelen

De dominant witte kanarie is reeds drie eeuwen geleden ontstaan. Het land van herkomst is Duitsland waar hij ook nog soms naar vernoemd wordt "Duits wit".

De dominant witte is in het bezit van de verborgen geelfactor. De dominant witfactor vererft dominant en onafhankelijk ten opzichte van de wildvorm. Bij de dominant witte kanarie wordt de gekende gele aanslag aan de smalle zijde van de slagpennen gevraagd. Vroeger probeerden we de aanslag bij dominant witte zo minimaal als mogelijk, ja tot zelfs afwezig, te hebben. Dus zeggen dat de aanslag onvermijdelijk is durf ik niet, maar vandaag moet deze duidelijk te zien zijn bij onze tentoonstellingsvogels.

Duidelijke aanslag in de vleugelpennen betekent nog niet dat de aanslag op schouders en staart moeten aanwezig zijn. Neen dat is foutief!

Destijds, door de komst van de recessief witte kanaries, verloren de dominant wit-

te kanaries aan interesse. Het was zelfs zo dat we hem nog nauwelijks op onze tentoonstellingen tegenkwamen. Maar specialisatie in elke kleurslag heeft ook deze prachtige kanarie leven in geblazen. Daarom, beste kleurkanarielifhebbers, hou deze mooie kanarie op de shows!

De Standaard voor de dominant witte kanarie is niet zo moeilijk.

- Helder wit en proper
- Duidelijke gele aanslag in buitenste vleugelpennen
- Geen gele aanslag in de staartpennen en op schouders.
- Vorm en bevedering moeten de perfectie benaderen

De iets intensievere vogels zullen meestal iets helderder overkomen; de lichte schimmelvogels komen dikwijls het best tot hun recht. Maar te intensieve vogels kunnen een iets te sterke aanslag tonen en ook hun vorm kan nogal eens iets te slank worden. Opgelet, we vragen geen borders en ook geen vogels waarvan de kop groter is dan het lichaam, we vragen

harmonieus afgewerkte vogels.

Uiteraard geen bontvorming in de bevedering noch in de hoordelen (snavel, poten, nagels) die éénkleurig vleeskleurig moeten zijn.

De meest opvallende fouten

Kleur niet zuiver helder wit

Aanslag op schouders of staart.

Te scherpe, storende aanslag in de vleugelpennen.

Bevedering niet glad, te los geheel.

Bontvorming in bevedering of op hoordelen.

Voor de kweek gebruiken we vogels die qua vorm af zijn. Deze zijn absoluut voorradig in de geel en recessief wit reeksen.

Voor de kweek is het steeds van belang dat we rekening houden met de lengte van de bevedering. We paren nooit twee lang bevederde vogels of twee kort bevederde aan elkaar. In het eerste geval zullen de jongen nooit een glad verenkleed bezitten. In het andere geval zullen we problemen krijgen met teveel aanslag en een te korte bevedering.

We gaan te werk als volgt, we analyseren een ideale vogel voor we starten. We bekijken de bevederingslengte van deze supervogel. We trekken zelfs een pluim en bestuderen deze diepgaand. Nu gaan we onze kweekkoppels samenstellen, waarvan we ook op dezelfde plaats een pluim trekken, op basis van de bevederingslengte en kwaliteit zodat we ongeveer uitkomen bij het ideaalbeeld. Uiteraard met vogels van hetzelfde type ongeveer. We gaan de richting uit naar lichte schimmelvogels met een nauw sluitende bevedering.

Als voorbeeld kunnen we geel x dominant wit of omgekeerd koppelen.

Het infokken van de intensiefactor levert iets meer stralend wit op en iets meer aanslag.

Belangrijk is dat we geen ivoorvogels gaan gebruiken met als doel de bevedering te verbeteren. Dit zal het uitzicht van de vogels niet verbeteren, integendeel, de vogel zal vuilwit worden als hij dominant wit is in combinatie met de ivoorfactor.

In Italië gebruikt men ook wel eens de rood mozaïek als partner voor de dominant wit. Wel vogels met extreem witte pennen en wanneer we rood mozaïeken gebruiken die diep rood zijn is er meestal weinig gele kleur nog aanwezig in het rood. Dit zou krijtachtige dominante witte opleveren. Wel opletten dat de aanslag niet rood noch oranje is!

Homozygoot Dominant witfactor

Door de gehele kanarie literatuur heen wordt er gesproken van de letaal werking van deze factor. Deze factor zou kunnen optreden als we Dominant wit x Dominant wit kweken en de dominant witfactor aanwezig zou zijn op beide autosomale chromosomen. De lethalfactor zou hier dan optreden en de vogel zou niet levensvatbaar zijn. Toch heeft de praktijk reeds aangetoond dat deze vogels toch zouden bestaan! Zowel mannen als poppen.

Vele kwekers kweken met goed resultaat dominant wit x dominant wit, zonder daar al teveel last van te hebben. De mogelijkheid bestaat dat we uit dergelijke koppeling een dominant witkanarie kweken die de factor op beide chromosomen bezit, én levensvatbaar is. Deze zou ons dus nadien, bij een koppeling op een niet dominant witte enkel en alleen maar kanaries opleveren die de dominant witfactor op één enkel chromosoom bezitten en dus vogels opleveren in het bezit van de dominant witfactor.

Uiterlijk is er geen verschil tussen de enkelfactorige of dubbelfactorige dominant wit.

Ik had destijds zwart pastel. Een zwart-pastel wit man gaf me in totaal 49 jongen, aan verschillende poppen met en zonder dominantwitfactor, en alle nakomelingen waren dominant witfactorig! Betekent dat elk jong van deze man ook één van zijn chromosomen meekreeg en het

steeds in het bezit was van de dominant witfactor.

Schema Dominant wit x Dominant wit Expert - Keurder Theo Vandegaer geeft verder ook nog mee...

	CB	CB+
CB	CB CB	CB CB+
CB+	CB+ CB	CB+ CB+
CB CB	Wit dubbel factorig	
CB+ CB	Wit enkelfactorig	
CB CB+	Wit enkelfactorig	
CB+ CB+	Geel	

Ik wil wel nog toevoegen dat de dominant witte nooit zo wit kan zijn als een recessief witte. Bij de recessief witte is er een totale beletting van de gele lipochroomkleur.

Of de dubbel dominant witfactor letaal zou zijn weet ik niet. Het is wel zo dat er uit dominant x dominant vroeg of laat altijd niet dominante vogels tevoorschijn komen. In de melanine kweek wordt veel dominant x dominant gepaard, denk maar aan phaeo wit.

In elk geval stoort het niet in de kweek en het niet levensvatbaar zijn van een bevrucht ei door de dubbele dominant witfactor valt moeilijk te controleren. Maar ik geloof de kwekers van de vorige eeuw die hier zeker onderzoek naar hebben gedaan.

In de kweek met dominant wit wordt geen rekening gehouden met de zeggende letaal factor.

Een betere manier om de lengte van de veertjes te kennen zonder veertjes te moeten trekken, (trouwens moeilijk op dezelfde plaats) is de vogel met de rug in je handpalm te nemen met de kop van de vogel naar je toe en verticaal te blazen boven op het borstbeen, zodat men de borst veertjes uit mekaar blaast. Deze tip is van wijlen Jef Coeckelbergs, meerdere malen wereldkampioen recessief wit.

Intensieve dominant witte mannen met teveel gele aanslag kan men paren aan een recessieve witte pop. Al de jongen uit deze paring zullen minder aanslag hebben als jonge vogels als ze te minste hun slagpennen niet ruïen. De oorzaak

hiervan is dat het ei van recessieve vogels geen kleurstof bevat en dat die pas op gang komt na de bevruchting. Door de latere toename van gele kleurstof in de jeugdige vogels zal de aanslag veel minder zijn en soms misschien wel te weinig. Toch het proberen waard. Dit werkt enkel als de pop recessief is.

Expert - Keurder Dominik Adams voegt eraan toe...

Sluit mij hierbij aan....zo wit mogelijk met duidelijke gele aanslag in buitenste vleugelpennen.

Rond kopje met egaliteit van het lichaam. Sluitende bevedering. Geen oogstrepen, geen smalle kop, geen open staart, geen wangen, ...

Expert & Keurder Bruno Van Gompel vult aan...

Volledig akkoord met het artikel met deze kanttekening dat dominant wit te vergelijken is met de dubbelfactor bont bij de parkieten en dat ik denk, in tegenstelling met Theo, dat er vroeger weinig of geen testen gedaan zijn om het lethale te bewijzen maar dat het lethale vooral een goede oplossing was om de formules kracht bij te zetten.

Kijk maar naar de jarenlange koppelingen destijds van bruin wit x bruin wit.

Veel succes.

De

osel

Kweekervaring met de kobaltvleugelparkiet

© J.Miedema

De kobaltvleugelparkiet behoort tot de familie Brotogeris

Deze familie bestaat onder andere uit: Tovi-parkiet (*Brotogeris jugularis jugularis*)

Tuiparkiet (*Brotogeris sanctithomae sanctithomae*)

Witvleugelparkiet (*Brotogeris versicolorus versicolorus*)

Kanarievleugelparkiet (*Brotogeris versicolorus chiriri*)

Behni parkiet (*Brotogeris versicolorus behni*)

Bij de kobaltvleugelparkiet (*Brotogeris cyanoptera cyanoptera*) worden drie ondersoorten beschreven

Kobaltvleugelparkiet (*Brotogeris cyanoptera cyanoptera*)

Gustaveparkiet (*Brotogeris cyanoptera gustavi*)

Beni kobaltvleugelparkiet (*Brotogeris cyanoptera beniensis*)

De *Brotogeris cyanoptera gustavi* heeft een groengeel voorhoofd in plaats van een meer geel voorhoofd zoals de nominatform. Ook de schedel en de nek vertonen een zwakker blauwe waas dan de nominatform. *Brotogeris cyanoptera beniensis* is in het geheel bleker van kleur en is ook meer geelachtig groen van kleur.

Algemeen

De grootte van Kobaltvleugel, Gustave en de Beni kobaltvleugelparkiet bedraagt 18 cm.

Man en pop zijn uiterlijk vrijwel gelijk aan elkaar. Kobaltvleugelparkieten zijn best wel aangename vogels maar kunnen wel eens wat luidruchtig zijn; ze kunnen het beste in een volière worden gehouden met een goed afgesloten en droog nachterverblijf. De vogels zijn niet winterhard en moeten in de wintermaanden minimaal

rond de 10-12 graden gehuisvest worden.

Mijn kweekervaring met de kobaltvleugelparkieten

Op een vogelmarkt zag ik een paar jaar terug een leuk koppel kobaltvleugelparkieten. Ik had deze vogels nog niet eerder gezien maar ze waren als het geslacht *Brotogeris* wel goed herkenbaar. De Kanarie-, Witvleugel- en Tovi parkiet die mij meer bekend waren, vond ik ook wel interessante vogelsoorten.

Na wat handgeklap en vogelruil konden we het eens worden en werd de koop gesloten. Op het oog leek het een koppeltje te zijn maar om zekerheid over het geslacht van de vogels te verkrijgen is endoscopisch- of DNA (veer) onderzoek zeker aan te raden.

Thuis gekomen werden ze gehuisvest in een vluchtje van 200 x 200 x 80 cm. Als voer verstrekte ik de vogels een zaad-

mengsel voor grote parkieten aangevuld met eivoer/universeelvoer. Daarnaast werd er dagelijks of met enige regelmaat fruit als zoete appel, broccoli en wat onkruiden gegeven. Ook zijn ze gek op de bladknoppen van verse wilgen- en fruittakken. Net als bij alle andere zaad etende vogels, moet maagkiezel en oesterschelpen grit altijd aanwezig zijn.

Kweken met kobaltvleugelparkieten kan zowel in kleine vluchtjes als in broedkooien. Het broedblok kan staand of liggend zijn. De afmeting van een staand nestblok is rond de 35 cm x 20 x 20 cm, met een invlieggat van 5-6 cm diameter. Een liggend nestblok van 45 x 20 x 20 cm, met daarin verschillende kamers kan ook goed gebruikt worden. Als nestmateriaal kan het beste houtkrullen/spaanders, turf en of rottend hout gegeven worden.

Omdat de vogels graag een nestblok als slaapplek hebben, werden er een paar

De

usel

staande blokken van 35 x 20 x 20 cm opgehangen. De vogels deden het goed en waren erg op elkaar gesteld. Omdat er veel zachtvoer gegeten wordt is de ontlasting erg dun en kunnen de vogels er een erg vieze boel van maken. Als bodembedekking gebruik ik dan ook beukenhout maatje 4 - 6 zodat de vervuilde plaatsen gemakkelijk opgeruimd kunnen worden.

Een paar weken na aankoop zag in op een andere vogelmarkt nog een paar mooie jonge vogels zitten. Ook deze vogels waren niet gesekst. Omdat ik niet zeker wist of ik thuis wel een koppel had en om in de nakweek meer onverwante vogels te kunnen krijgen besloot ik om nog een koppel te kopen. Thuis gekomen plaatste ik deze bij het andere koppel omdat, zoals beschreven is, deze soorten ook in kolonies gehouden kunnen worden.

Na verloop ging dit niet goed want het eerste koppel duldde geen indringers en de vogels waren vaak aan het bakkeleien. Hierop besloot ik de koppels uit elkaar te halen en plaatste ze paarsgewijs in een broedkooi van 120 x 50 x 50 cm. Als nestblok had ik een op maat gemaakt liggend blok met daarin drie kamers. Dat het in de smaak viel bleek al snel, want in augustus van dat jaar kwam de pop van het eerst gekochte koppel niet meer uit de nestkast. Bij controle zag ik vier eieren liggen. De pop broedde alleen en kwam slecht zelden uit het blok en werd veelal door de man gevoerd.

Na 23 dagen kwamen de eieren uit. De jongen zijn geheel naakt en hebben een erg zacht en teer roze velletje. Ze groeien de eerste weken erg langzaam. Opvallend is de erg brede snavel. Precies volgens het boekje kon ik na vijftien dagen de jongen met ringmaat 5,4 mm ringen. De pootjes zijn dik en erg kort zodat het wat lastig is om de ring voldoende over de teentjes te krijgen.

Nog steeds kaal in een erg vochtig nest, groeiden de jongen goed op en kregen ze na zo'n negentien dagen steeds meer veerstoppels. Maar daarna ging het snel;

de jongen groeiden goed en de bevedering werd steeds completer. Navant de jongen groter werden, werd ook het nestblok smeriger. Het vocht kwam uit de kieren en naden zodat ik de vuile en vochtige spaanders moest vervangen. Na nog een paar weken moest dit herhaald worden.

Op een leeftijd van tien weken kwamen de jongen pas uit het nestblok. Ze waren vrijwel geheel op kleur maar nog wat kleiner dan de ouders. Ook de snavel was nog niet volledig op kleur en de vorm was nog niet volgroeid. Na vier maanden waren de vogels vrijwel hetzelfde gekleurd als de ouders. Toen de jongen waren uitgevlogen begon de pop meteen weer aan een volgend broedsel. In een andere kamer van het nestblok legde zij vijf eieren welke alle uit kwamen en waarvan de jongen groot werden gebracht.

Omdat de eerste jongen toch veel in het nest kwamen en mogelijk het broedsel konden vernielen heb ik deze bij de ouders weggevangen. In de broedkooi maken deze vogels wel een grote bende. De ontlasting is rijkelijk en vrij dun, zodat de kooi er niet mooier op wordt. Zonder een duidelijke aanwijsbare reden lag er op een dag één van de jongen dood. Gelukkig bleef het bij dat ene jong en deden de andere jongen het goed. Het tweede koppel had ook eieren gehad maar deze waren helaas onbevruucht.

Gezien het grote legsel van zeven eieren vermoed ik dat het twee poppen zijn. Nu met acht jongen op stok zouden er vast wel nieuwe koppels samengesteld kunnen worden.

Jonge vogels, enkele dagen oud

Jonge vogels, al flink in de stoppels

'n Eind op weg.

Broedkooien

osel

De /

Ervaringen met Indische nonpareil

© Henk Branje

Een schitterende prachtvink die we helaas niet veel in avicultuur tegenkomen. Jan Wijnhoven uit het Limburgse Wanssum kweekt al verschillende jaren succesvol deze prachtvogels. In dit artikel doet Jan uit de doeken hoe hij z'n Indische nonpareils verzorgt en kweekt.

Herkomst

Indische nonpareils zijn vogels die uit de tropen van Azië afkomstig zijn: de nominaatvorm komt voor in Noord-Laos, Noord-Thailand, Malakka, Sumatra en Java en tenslotte Borneo (de ondersoort coelica). Ze leven er aan de rand van oerwouden waar ze zich graag ophouden in kreupelhout en struikgewas. In de oogsttijd zijn ze veel op de rijstvelden te zien waar ze zich tegoed doen aan halfrijpe rijst.

Huisvesting

Indische nonpareils zijn wat gevoeliger voor koude dan veel andere soorten prachtvinken. In de winter graag een minimum temperatuur van 18 graden Celsius aanhouden; in broedseizoen minstens 20 graden.

De rustige aard van deze prachtvink maakt hem prima geschikt om in een gezelschapsvolière met andere prachtvinken te huisvesten. Na het broedseizoen worden de Indische nonpareils in een lange gezelschapsvolière gehuisvest, sa-

men met roodkop papegaaiamadines en kortstaart papegaaiamadines. In de lange vlucht kunnen de jonge vogels zich optimaal ontwikkelen!

De Indische nonpareil komt relatief weinig op de bodem van het vogelverblijf. Hier moet je met voeren rekening mee houden. Zeker wanneer je vogels aan andere liefhebbers verkoopt moet je de nieuwe eigenaars hier op wijzen! Jan heeft z'n Indische nonpareils gekocht van Mark Nelissen uit het Brabantse Cuijk. Deze heeft hem destijds voorzien van veel goede adviezen zodat Jan een 'vliegende start' had met z'n nieuwe aanwinsten. De vogels moeten in hun nieuwe verblijf dus 'op hoogte' gevoerd worden! Datzelfde geldt ook voor het water. Wijnhoven gebruikt zitstokken met ontlasting kapjes. Vogels blijven goed af van de ontlasting die op de kapjes ligt. Op die manier houd je de bodem van de kooi prima schoon.

Voeding

Typisch voor de Indische nonpareil is dat deze papegaaiamadinesoort dol is op gekiemd zaad. Het viel Jan destijds op dat de roodkop papegaaiamadines en de kortstaart papegaaiamadines nooit 't kiemvoer helemaal op peuzelden, de Indische nonpareils daarentegen waren er gek op. Hoe kom je daar achter? De Indische nonpareils aten eerst alle gekiemde

zaden op voordat zij aan de 'droge' zaden begonnen.

De zaadmengeling voor Indische nonpareils mag wat grover zijn dan die van bij bijvoorbeeld Japanse meeuwen. Gebruikt wordt 'premium' van Versele laga. De vogels lusten niet zo graag de kleinere zaadkorreltjes. Hun voeding bestaat vandaag de dag voor zestig tot zeventig procent uit kiemzaad! Dat kiemzaad wordt altijd als eerste opgegeten.

Wanneer de Indische nonpareils als koppel in een grote kweekkooi gehouden worden, wordt 's morgens gevoerd (30 ml kiemvoer per koppel), apart van het zaad en eivoer (bij de andere vogels wordt het kiemvoer onder het eivoer gemengd).

Voeding van Indische nonpareils door andere liefhebbers

De Duitse kweker van nonpareils, P.J. Majjer, voerde in het broedseizoen een mengsel van 50% witzaad en 50%

tropenmengeling. Dit werd vóór het voeren zo'n 24 uur in water geweekt en daarna schoongespoeld, waarna hij het liet uitlekken. Horst Maijer, kweker van tientallen soorten prachtvinken, voerde een mengsel van verschillende soorten gierst, witzaad, graszaden en gepelde haver. Tijdens de kweek grote hoeveelheden rode trosgierst en zilvergierst in halfrijp stadium.

Kiemvoer maken zonder kans op schimmelvorming

Op de volgende manier bereidt Jan al sinds enkel jaren z'n kiemvoer voor de tropische vogels

- 's morgens: 3 druppels Tea Tree (essentiële olie) van Jacob Hooy in een kleine emmer (zie foto). Daarna 4 cm heet water in de 2.5 liter emmer gieten. Vervolgens het hele zeef vol zaad gieten en in de emmer hangen; de emmer tot de rand vullen met koud water en daarna afdekken met deksel
- Tea Tree zorgt er voor dat het kiemvoer niet gaat schimmelen!
- Vervolgens het zaad in de emmer vierentwintig uur onder water laten staan.
- Daarna onder kraan helemaal schoon spoelen; goed roeren en terug in zeef. Zo vaak spoelen totdat spoelwater helder is.
- Vervolgens weer 24 uur weg zetten; dan is het prima gekiemd; daarna wordt een en ander in porties verdeeld en in koelkast geplaatst. Het kiemvoer blijft dan minstens drie tot vier dagen prima. Daarna weer een nieuwe portie maken.
- Onder het kiemvoer wordt tenslotte ruim goji-sap gemengd. Dit product werkt heel goed ter voorkoming van lever- en darmproblemen waar veel papegaaiamadines last van hebben.

Op deze manier verkrijgt je kiemvoer dat niet schimmelt en drie tot vier dagen goed houdbaar is in de koelkast.

Behalve kiemvoer voor tropische vogels (Versele laga) wordt ook gepelde haver gekiemd. Dat gaat prima want de haver kiemt ook prima en wordt heel graag door de vogels gegeten (op dezelfde manier laten kiemen als hierboven beschreven); wanneer kiemvoer wordt verstrekt wordt vooraf ook wat gekiemde haver onder het kiemvoer bijgemengd. Voor andere tropische vogels wordt ook wel Japanse millet gekiemd.

Badwater

Elke dag in een plastic bakje. Bad blijft hele dag hangen en wordt dagelijks schoon gemaakt en van vers water voorzien.

Broeden

Bij Jan Wijnhoven worden de nonpareils per koppel gehuisvest in een kweekkooi (80 d x 60 b x 80 h). Ook koloniebroed, met meerdere koppels bij elkaar, gaat prima in een grotere vlucht.

Gebroed wordt prima in een halfopen nestje. Om het nest later goed schoon te kunnen maken kun je er een koffiefilter in aanbrengen; de vogels hebben er geen bezwaar tegen en zelf bespaart het

je een hoop poetswerk.'

Als nestmateriaal kan kokosvezel en sisal ter beschikking gesteld worden; de vogels gebruiken met name kokosvezel dat rijkelijk verstrekt wordt. De nonpareils willen graag wat 'keus' hebben. Dus én lichte én donkere vezel zodat de vogels wat te kiezen hebben.

Er worden tot zes eieren gelegd en een koppel kan tot drie, vier legsels produceren (bij opfok onder japanse meeuwen). Laat je de vogels hun jongen zelf groot brengen (wanneer ze dat tenminste willen doen) dan zijn twee legsels zeker voldoende. Indische nonpareils zijn nogal gevoelig voor nestcontrole, ofschoon dit wel af hangt van de vogels. Het ene koppel accepteert nestcontrole beter dan het andere koppel. Maar in het algemeen geldt dat je de vogels niet te snel moet storen.

Voor een goede ontwikkeling van de jonge vogels is een ruime volière te verkiezen boven een broedkooi.

Vogelshow

Indische nonpareils zijn heel rustige vogels. Ze zijn bijzonder geschikt om op een vogelshow in te sturen. In de eerste plaats omdat hij heel rustig is in de wedstrijd. In de tweede plaats omdat

Wiebe Tolman 60 jaar NBvV-er!

© Harry Kruijper

Onlangs verhuisde hij naar een senioren appartement in Hardenberg Centrum. En daarmee woont hij (88 inmiddels) weer vlakbij z'n vrouw Tsjitske, die in het zelfde Meander complex zo goed verzorgd wordt.

Elke middag om 16 uur doet hij via de lift een kort loopje om bij haar te zijn. Want na meer dan 60 jaar vertrok Wiebe Arend Tolman uit de Beatrixstraat. Een paar maanden daarvoor kregen zijn laatste grasparkieten een mooie nieuwe plek. Zijn natuurvrienden hielpen hem met een sloophamer de betonvloer van de vogelruimte weg halen. Want ook de tuin moest leeg opgeleverd worden in de straat waar Wiebe al die tijd als bondslid ook z'n dierbare hobbyvogels verzorgde. Vanuit zijn woning van waaruit hij zo vaak als NBvV bestuurder op pad ging, voor de afdelingsvereniging, voor het district, als hoofdbestuurder en voor speciaalclubs, om maar wat te noemen. Jarenlang ook als keurmeester, nationaal en internationaal, in Duitsland en op Curaçao. Niet voor niets is hij Lid van Verdienste van de NBvV. Inmiddels stopte hij ook als coördinator werkgroep natuuronderhoud bij de IVN vereniging waar hij ook altijd druk mee was. 'Twee keer in de week kom ik er nog om te kijken hoe de jongens het doen.'

Niet ver van zijn nieuwe adres bezocht hij de opbouw van de afdelingstentoonstelling in De Schakel. Ja, wel met hulp van een rollator; het is even wennen maar het is niet anders, zegt hij. Hij had toen nog niet in het vizier dat het erelid van de vereniging een paar dagen later tijdens de show gehuldigd zou worden als 60-jarig lid van de vereniging en van NBvV. Met het theater vlakbij ging hij met zijn natuurvrienden intussen naar een avond Kilkennys, Ierlands beste Folkband. Hij genoot volop, zeker toen de band een van de songs verrassend opeens eindigde met 'Daar in dat kleine café aan de haven' en de zaal en hemzelf in vervoering bracht. Dat zijn zo van die dingen waar hij intens van kan genieten. Net als daarna ook van de afdelingstentoonstelling. Natuurlijk komt hij er bekenden tegen

als rode kanarie kweker Jan Ekkel en gaat de jubilaris even op de foto met bestuursleden Hendrikus Edelij en Henk Oldehinkel. Maar ook zelf foto's makend met zijn gsm, ja, van zijn favoriete tt vogels, tropen en diamantduifjes. En van de grasparkieten waarvan hij ooit zelf een van de eerste gezoomde exemplaren kweekte. Maar ook van de goudvink. Hij vindt het nog steeds jammer (en velen met hem) dat het logo met dat opvallend roodroze-zwart getekend vogeltje met zijn zacht fluitende roepje niet meer het bondslogo siert. Jammer, zegt hij, maar het leven gaat door. En dan steekt hij - op weg naar zijn nieuwe huis- bij de viskar aan om een lekker vissie halen. Op naar de 89 en naar 70 jaar NBvV lid, Wiebe.

In de keuken van...Lou Megens

© Henk Branje

Het begin

Met een opa die heel graag vogels hield en een vader die dit overgeërfd gekregen had van opa, was het logisch dat Lou ook iets met vogels 'kreeg'. Met een oom trok hij vaak het veld in en dan werd er ooit een jonge lijster, duif of Vlaamse gaai mee naar huis genomen. Toen Lou zelf vogels ging houden waren het, zoals meestal bij iemand die met vogels begint, grasparkieten, kanaries en zebra-vinken. Daarna ging de interesse meer naar de Europese vogels en werden de 'toegestane' zaadeters gehouden als putters, sijzen en groenlingen. Enige tijd voordat de andere soorten Europese vogels werden 'vrijgegeven' was Lou lid geworden van de B.E.C. Vrij vlug daarna begon hij aan goudvinken en appelvinken waar hij ook jongen van op stok kreeg. Daarna nam hij de uitdaging op om Europese insecteneters te gaan houden en te proberen er mee te kweken. Een hele serie Europese vogels heeft Lou Megens inmiddels in zijn volières gehouden en gefokt: witte- en gele kwikstaart, grote gele kwikstaart, boomklever, blauwborst, kleine karekiet, grauwe- en bonte vliegenvanger, roodborst, gekraagde- en zwarte roodstaart, pimpelmees, zwarte mees, kuifmees, tuinfluiter, boomleeuwerik, win-

terkoning, boomkruiper, zwartkop, grauwe en roodkopklauwier, Vlaamse gaai, veld- en theklaleeuwerik, westelijke blonde tapuit, Europese tapuit, roodborsttapuit, graspieper, Europese nachtegaal, kleine plevier en Europese bijeneter.

Wat Lou met name aan Europese insecteneters aantrok (naast de prachtige zang) was dat je ze zowel in de volière kunt houden als buiten in de natuur kunt waarnemen. Je leert het gedrag van de vogels in avicultuur kennen en vervolgens kun je in de natuur hun gedrag weer terug zien en vice versa.

Uitdaging één

Een eerste uitdaging bij het houden van insecteneters is dat je de vogels succesvol moet zien te koppelen. Bekend is dat mannen en poppen van deze soorten soms best wel agressief kunnen worden tegenover elkaar. In de winter moet je bij sommige soorten, bijvoorbeeld de grote gele kwikstaart, de seksen scheiden en in het voorjaar weer bij elkaar plaatsen. De man kan in de winterperiode veel te fel worden richting pop hetgeen verkeerd kan aflopen. In het voorjaar wordt eerst de man in het verblijf geplaatst. Dat is in de natuur namelijk ook zo: de mannetjes komen het

Biotoop, © L.Megens

eerst terug van hun winterverblijf en veroveren een eigen territorium. Vervolgens komen de popjes die hun keuze maken. Dat boots je in avicultuur na door eerst het mannetje in de kweekkooi of volière te plaatsen en een of twee weken later het popje. Op dat moment moet je de vogels goed in de gaten houden. In principe zal het mannetje achter het popje aan jagen. Dat is heel natuurlijk. Maar het moet niet uitmonden in ernstige gevechten. In dat geval moet de pop worden uitgevangen en bijvoorbeeld in een TT-kooi in de volière geplaatst worden. De vogels hebben dan gelegenheid aan elkaar te wennen zonder dat het tot vechten komt. Na enkele dagen kun je het nog eens proberen en meestal gaat het dan wel goed met de toekomstige echtelieden.

Bij andere soorten kunnen man en pop de hele winter bij elkaar blijven en kun je ze in het voorjaar zonder problemen samen in de volière plaatsen.

Uitdaging twee

De voeding is een tweede uitdaging. Lou

Blauwborst, © P.de Dreu

De

osel

maakt een eigen voer dat bestaat uit gekookte eieren, beschuitmeel, Nutribird uni komplet pellets en verrijkt met Aves of Breedmax. Dit mengsel wordt aangevuld met pinkies, buffalowormpjes, meelwormen en geknipte wasmotlarven. In het broedseizoen worden elke week zo'n honderd eieren gekookt en verwerkt tot eivoer. Ook in de winter krijgen de vogels elke dag levend voer. In de broedperiode wordt aan bovenstaand mengsel nog gemalen eendenkorrel van Lundi toegevoegd. Dit voer bevat nogal wat vismeel, een uitstekende eiwitbron voor de vogels.

Lou voert zomer en winter levend voer aan z'n vogels; hij heeft niet de indruk dat de vogels te fel worden wanneer ze levend voer krijgen. Maar je moet niet overdrijven met de hoeveelheid dierlijk eiwit die je verstrekt.

Huisvesting

Lou beschikt in z'n prachtig grote bloemrijke tuin over dertien voliëres waarvan de meeste 2x2x2 meter zijn. Een is er wat groter met 2.5x3x6 meter en is prachtig ingericht met veel groen en een kunstzinnig aangelegd waterloopje met stromend water. Lou is er vast van overtuigd dat je de beste broedresultaten mag verwachten in een biotoopvolière, een volière dus die zo natuurgetrouw mogelijk is ingericht. Daarnaast is er nog een vlucht voor de bijeneters met de afmetingen van 8x3x2 meter, waarin ook broedresultaten bereikt worden. Deze vogels krijgen overigens het gehele jaar door uitsluitend levend voer.

Broedseizoen

Voordat de vogels in het voorjaar in de voliëres geplaatst worden, worden deze zo goed mogelijk ingericht op de wensen van de bewoners. Op de bodem worden bijvoorbeeld heide en buntgras geplant voor soorten die, zoals nachtegalen, op of vlakbij de grond broeden en graag gebruik maken van de geboden begroeiing. In de volière voor de kleine karekiet komt er een speciekuip met riet; in riet maakt de kleine karekiet namelijk graag zijn hangende nest in.

Steeds meer liefhebbers van Europese vogels houden deze in grote tot zeer grote voliëres. Soms in voliëres die de hele tuin

Baardmannetje

overspannen en geheel ingericht zijn met natuurlijke begroeiing.

Kweek

Megens kweekt niet met de gemakkelijkste vogelsoorten. Vandaar dat hij bijzonder tevreden is wanneer de helft van z'n kweekkoppels in enig jaar een of meer jongen groot brengt.

Voor het aanstaande seizoen worden de volgende soorten aangehouden: grote en kleine gele kwikstaart, boomklever en -kruiper, Europese nachtegaal, braamsluiper, boompieper, zwarte tapuit, roodkuifkardinaal, groene kardinaal, Heuglintapuit, sneeuwkruintapuit, tjiftjaf, kleine karekiet, kleine goudvink, Europese kanarie en Europese bijeneter.

Kweekte Lou in het verleden praktisch alleen met Europese vogels, vandaag de dag heeft hij ook niet-Europese insecteneters

in z'n voliëres: Heuglintapuit en sneeuwkruintapuit, schamalijsster, groene en roodkuifkardinaal. Dat Lou gecharmeerd is van vogelzang blijkt wel dat de schamalijsster, nachtegaal en sneeuw- en Heuglintapuit stuk voor stuk uitmuntende zangers zijn.

Wedstrijden

Het showen van z'n vogels op een wedstrijd en het behalen van allerlei eerste prijzen en kampioenschappen is niet waar Lou van droomt. Hij ziet z'n vogels het liefst in een zo natuurlijk mogelijke omgeving. En dan niet alleen in z'n voliëres, maar ook op een eventuele show, vandaar dat hij enige tijd geleden zo enthousiast in Onze Vogels schreef over de BEO show in Oirschot, de jaarlijkse show van de Speciaalclub voor insecten- en vruchten etende vogels. Op deze show worden namelijk alle vogels in biotoop voliëres gehuisvest en geshowd.

Bijeneter

De BEO show is inmiddels in heel West-Europa bekend en wordt eind oktober door zo'n duizend (!) betalende liefhebbers uit binnen- en buitenland bezocht!

Schrijver

Lou heeft altijd graag geschreven over vogels, met name over Europese vogels. Hij bracht inmiddels drie boeken uit. In zijn boek, " t Jaar Rond", verhaalt hij over de prachtige natuur in de Brabantse Kempen gedurende de twaalf maanden van het jaar en in het boek worden artikelen over de natuur afgewisseld met stukjes over diverse soorten Europese vogels met ook kweekverslagen. Lou deelt graag z'n ervaringen met andere liefhebbers en is ook een fervent gebruiker van facebook. Het hele kweekjaar door schrijft hij op facebook over plezierige en minder plezierige gebeurtenissen tijdens de kweek en worden foto's gedeeld van z'n vogels. Zijn geschreven artikelen worden intussen ge-

Nachtegaal

plaatst in vogelbladen in Nederland, België, Duitsland, UK, Frankrijk en de USA. In ons bondsblad verschijnen regelmatig artikelen van de hand van Megens. Soms wat kritisch getinte artikelen, voor 'n enkele lezer té kritisch. Maar altijd met hart

voor de vogels én voor de vogelliefhebberij in avicultuur! We mogen dit jaar ook artikelen van Lou in ons bondsblad verwachten voor liefhebbers die met Europese vogels willen beginnen!

ysel

EXOTEN

Kweek met de witoortoerako in 2021

© Johan van den Enden

Beste medevogelliefhebbers, Nu het weer voorjaar wordt kijk ik nog even terug naar het broedseizoen van 2021. Door het nog steeds aanwezige corona virus begon het jaar met veel beperkingen. Ook was het nogal koud in de lente. De

vogels trokken zich daar niet veel van aan en begonnen vol goede moed aan het nieuwe seizoen. Helaas heb ik aan die eerste broedsels niet veel overgehouden: de eieren kwamen niet uit, de jongen werden slecht gevoerd of domweg het nest uitgegoid. Gelukkig is het daarna wel wat beter gegaan maar toch niet optimaal.

Een ding was wél bijzonder. De Witoor-toerako's deden het super goed. Zij brachten in één seizoen viermaal een nest met telkens twee jongen groot. Op 28 maart had ik al de eerste jongen. Tussen de 37e en 40e dag haalde ik ze uit voorzorg weg bij de ouders. Ze zijn dan zelfstandig en de ouders worden vijandig als ze opnieuw willen broeden. Op 2 juni kwamen er weer twee uit het ei. Dat herhaalde zich nogmaals op 6 augustus en 12 oktober. Ze zijn momenteel weer actiever aan het worden. Zou best kunnen dat hun eer-

ste broedsel niet lang meer op zich laat wachten. Hopelijk gaat het een mooi jaar worden in alle opzichten en mogen we ook nog andere dingen dan alleen met de vogels bezig zijn thuis.

Dat wens ik jullie allemaal en hopelijk zien we elkaar dan weer vaker.

De

Lancashire

T.Minten & H.Branje

Een imposante gekuifde postuurkanarie dat niet dicht gezaaid is in ons land.

Grootte

De lancashire is het grootste postuurkanarieras met een gewenste grootte van minimaal 21 cm. Een eis die moeilijk te realiseren is. Het belang van de grootte komt tot uiting in de puntenwaardering; maximaal 25 punten.

Kuif

Bij de lancashire, zowel bij de gekuifde (cobby) als de ongekuifde gladkop (plainhead) is de kuif/kop erg belangrijk hetgeen tot uiting komt in de puntenwaardering: maximaal 25 punten. De kuif heeft de vorm van een hoefijzer en moet in de nek goed aansluiten op de nekbevedering. De kuif mag gemelaneerd zijn, maar dit melanine mag niet doorlopen in de nek. Dit wordt als bont aangemerkt; evenmin mogen de hoorn delen geen bont laten zien. Binnen COM en dus ook binnen de NBvV worden bonte lancashires niet gevraagd. Op de speciaalclub mag je dergelijke vogels echter wél insturen en worden de vogels uiteraard naar waarde gekeurd. Bonte vogels hebben een wat hardere bevedering hetgeen positief werkt op de kwaliteit van de bevedering.

Bij de lancashire wordt ook een niet-kuif erkend. Bijna alles bij die niet-kuif dient hetzelfde te zijn als bij de gekuifde, uiteraard exclusief kuif. Het kopje moet fors, breed en iets afgeplat zijn; bovendien mag het kopje geen melanine laten zien.

Houding en vorm

De lancashire moet een opgerichte houding laten zien met een staart die 'n beetje afhangt. Op een show met 150 vogels laat maar zo'n 10% een goede 'afhangende' staart zien.

Laat de vogel geen goede houding zien, dan kijk je als keurmeester heel anders tegen de vogel aan.

Het zwaartepunt van de lancashire zit boven in de vogel. Is een vogel te vol van model, dan is het onderlichaam 'een pak veren' en is het hele type van de lancashire verdwenen.

Als de bevedering niet in orde is komt dit onder andere tot uiting in de vorm van uitstekende veren in dijen en flanken. En ook geeft dit problemen met de kuif die niet meer goed aansluit in de nek. Volgens de standaard moet de vogel lang zijn met een volle en ronde rug en brede schouders. Voor houding/vorm worden maximaal 20 punten toegekend.

Bevedering

Net als bij het eveneens erg grote postuurkanarieras llarguet is de kwaliteit van de bevedering een probleem bij de lancashire.

Om formaat in de vogels te krijgen wordt vaak schimmel aan schimmel gekoppeld. Dat is gunstig voor het formaat, maar niet goed voor de kwaliteit van de bevedering. Een duivels dilemma voor de kweker. Selecteer je te sterk op een goede bevedering, dan gaat dit ten koste van het formaat en worden de vogels mogelijk te smal met een te klein kopje. Selecteer je enkel op formaat, dan verslechtert de kwaliteit van de bevedering. De standaard vraagt een vrij lange, strakke en aangesloten bevedering. Voor de bevedering zijn maximaal 15 punten te vergeben door de keurmeester.

Standaard

Internationaal zijn er zeker goede lancashires. In Nederland zijn vogels met een formaat van 21 cm nauwelijks aanwezig. De voeding tijdens de rui moet voldoende eiwit bezitten om een goed formaat met prima bevedering te kunnen realiseren. Voor een goede ontwikkeling is het te overwegen om de vogel niet te klein te huisvesten zodat hij niet traag en vet wordt. Wat is immers erger: een te kleine vogel of een vogel met geen goed model? In feite vragen we een vogel die de standaard zo goed mogelijk benadert.

© P.Pütz

De /

usel

In formatie vliegen

Henk Branje

Je hebt het vast al eens gezien bij het invallen van de schemering, een grote vlucht van duizenden spreeuwen die als met een onzichtbare hand gestuurd, allerlei capriolen maakt. Voordat ze op de slaapbomen vallen vliegen duizenden spreeuwen in formatie door de lucht. Minutenlang. En zónder dat er ook maar één vogel in aanraking komt met een andere.

Het is haast niet te begrijpen hoe zo'n grote vlucht vogels zónder enig hulpmiddel in zo'n grote formatie kan vliegen. Het stuntteam van de Red Arrows beschikt over allerlei hypermoderne apparatuur om met hun vliegtuigen zonder ongelukken allerlei capriolen uit te kunnen halen. Een groep van duizenden spreeuwen doet het zonder ook maar één hulpmiddel.

Met behulp van computersimulatiesystemen heeft de Amerikaan Craig Reynolds getracht een tipje van de sluier op te tillen. Hij komt tot een drietal regels:

1. Elke vogel stuurt zelfstandig om niet tegen z'n burens aan te vliegen
2. Elke vogel probeert de gemiddelde snelheid van zijn naaste burens aan te houden
3. En elke vogel stuurt in de richting van

de gemiddelde positie van z'n naaste 6-8 burens om op die manier de cohesie binnen de groep vast te houden.

Dat klinkt heel logisch, maar toch is het ontzettend knap dat elke vogel in split-seconden kan beslissen of hij links, rechts, langzamer of sneller moet vliegen. Volgens wetenschappers kan een vogel tien keer zo snel reageren als een mens (piloot).

Wat voor voordelen heeft het om in zo'n grote groep te vliegen?

Eén duidelijk voordeel is dat zo'n grote groep veel ogen heeft en daardoor eerder een eventuele aanvaller in de gaten krijgt. Ook zal het een potentiële aanvaller moeilijk vallen om zich te concentreren op één enkel exemplaar omdat de hele groep als één reageert en je je niet kunt concentreren op 'n enkele vogel!

Ten derde kost het in formatie vliegen minder energie omdat de vogels die vooraan vliegen met hun vleugels een uplift creëren voor de vogels achter hen zodat deze zelf minder energie hoeven aan te spreken. Elke vogel achter de vooraan vliegende vogel profiteert van de opwaartse druk die gevormd wordt door de voor hem vliegende vogel(s), wanneer de leider moe wordt, laat hij/zij zich naar

© A. v. Mingeroet

achteren zakken en neemt een ander de voorste positie in. Het is volgens hetzelfde principe dat in waaiers gereden wordt door een peloton wielrenners. Val je even uit je groepje, dan kom je vol in de wind terecht en verlies je al snel het contact met de groep.

Wanneer kun je het beste kijken?

- In de winter wanneer trekvogels zich voorbereiden om op reis te gaan of wanneer de thuisblijvers samen op zoek gaan naar voedsel of hun slaapplaatsen.

© Shutterstock

Ossenpikkers

© Henk Branje

Er bestaan twee soorten ossenpikkers, een roodsnavelige en een geelsnavelige soort.

De familie buphagidae behoort tot de grote spreuwenorde. De vogels zijn ongeveer 20 cm groot. De roodsnavelossenpikker is gemiddeld iets kleiner, heeft een geheel gele snavel en een opvallende lichte ring om het oog. De geelsnavelossenpikker heeft dat niet; deze heeft een iets zwaardere snavel die aan de basis geel is met een rode punt. In een strook ten zuiden van de Sahara komen met name geelsnavelossenpikkers voor. In het gehele oosten van Afrika komen beide soorten voor, gedeeltelijk in overlappende gebieden. Soms zitten vogels van beide soorten op één zoogdier te 'fourageren'.

Ossenpikkers zijn de poetsvissen van de vogelwereld. Poetsvissen ontdoen de huid, de bek en de kieuwen van grote vissen van allerlei parasieten; ossenpikkers ontdoen de huid van verschillende Afrikaanse zoogdieren van allerlei parasieten als teken. Hun klanten: giraffen, kafferbuffels, antilopen, zebra's. De vogels klimmen op de rug van hun gastheer op zoek naar voedsel. De ossenpikker heeft zich met name gespecialiseerd in teken die hij met z'n pincetachtige snavel uit de huid trekt. Daarbij wordt alle dode weefsel meegenomen en de wond

Geelsnavelossenpikkers op rund

als het ware 'gereinigd'. Behalve uit teken bestaat de voeding van deze vogels uit dood huidweefsel, speeksel, slijmvliezen, bloed, zweet, tranen.

Wel of geen parasiet

Er is nogal wat discussie of de ossenpikker die zoogdieren bevrijdt van parasieten niet zelf óók een parasiet is. Onderzoek wijst in ieder geval in deze richting. Ze eten bijvoorbeeld met name teken die zich al volgezogen hebben met bloed... Behalve dat ze teken verwijderen van het lichaam van hun gastheer/vrouw is waargenomen dat ze zelfs soms nieuwe wonden maken en bestaande wonden groter maken en er bloed uit oplikken of drinken. Ossenpikkers eten ook oorsmeer van zoogdieren; onbekend is of de gastheer hier enige voordeel van heeft of dat het enkel parasiteergedrag van de ossenpikker is.

Zoogdieren die 'bezocht' worden zijn doorgaans grotere zoogdieren. De kleinste gastheer is de impala; deze antilopensoort schijnt in de natuur bijzonder veel last te hebben van teken. Olifanten moeten niets weten van ossenpikkers. Mogelijk omdat hun huid te gevoelig is voor de scherpe nageltjes van de vogels. Vandaag de dag worden de vogels ook veel aangetroffen op rundvee; dromedarissen worden echter door de vogels gemeden.

Biotoop

In geheel Afrika in de savannen ten zuiden van de Sahara. Ze komen niet voor in de droge woestijnen, en evenmin in bosgebieden en oerwouden. Waar voedsel, met name teken, te vinden is, daar komen deze vogels voor. En natuurlijk moeten er ook gastheren/gastvrouwen zijn waar de betreffende teken zich op bevinden.

Broeden

Het broedseizoen valt samen met het regenseizoen. Hun gastheren zijn dan het meest actief terwijl de belasting met teken het hoogst is. Genesteld wordt in holten, meestal in bomen en soms in andere holten. Het nest wordt van binnen bekleed met grassen en vaak met wat haar van de gastheer. Een legsel bestaat doorgaans uit twee of drie eieren; de roodsnavel ossenpikker kan wel tot vijf eitjes leggen.

Roodsnavelossenpikkers op giraffe, © J.Branje

oysel

De

Keurmeester 146

Het is mijn nachtmerrie om een blauwe elegantparkiet te kweken. Een vogel, na weken van nagelbijtend wachten eenmaal in de veren, met een wit voorhoofdsbandje dat doorloopt tot achter het oog bij de mannen, die een heldere witte vlek tussen de poten hebben.

Louis van Kelckhoven

Anleiding voor deze slechte droom is dat binnen de keurmeestersvereniging (KMV) wordt gesproken over een publieksvriendelijker manier van het erkennen van nieuwe mutaties/mutatiecombinaties. Geprobeerd wordt de procedure terug te brengen tot één A-4tje.

Het is belangrijk is dat de nieuwe mutatie/mutatiecombinatie herkenbaar is. We willen niet in de catalogus of op de kooi moeten lezen wat het voorstelt (of voor kán stellen). Selectievormen vallen buiten de boot, evenals combinaties van reducerende factoren. Het moet verklaarbaar zijn wat er in het pigment van de bevedering verandert. Met betrekking tot de blauwe elegantparkiet zal de gevraagde herken-

ningsomschrijving geen probleem zijn. Mijn blauwe elegantparkiet vertoont al evenmin buitenissige kenmerken die opname in het vraagprogramma verhinderen. In het voorliggende voorstel mag de kweker zelf een werknaam aan de nieuwe mutant geven. Met blauw weet iedereen wat er wordt bedoeld, maar het is toch ook een beetje fantasieloos. Ik kies voor elegantparkiet lapis lazuli (letterlijk: blauwe steen). Klinkt chique en het drijft de prijs alvast flink op.

Op de bondsshow moeten alle vogels ingeschreven worden als enkelingen in de klasse nieuwe mutaties/mutatiecombinaties. In deze klasse krijgt de hoogst gewaardeerde vogel 90 punten en zit de rest daar onder.

Uiteindelijk is het aan de betreffende technische commissie (TC), geadviseerd door experts, om de nieuwe mutatie/mutatiecombinatie al dan niet te erkennen. Is er eenmaal positief besloten dan stelt de TC in overleg met de betreffende specialclub een standaardomschrijving op. Tot slot van het liedje geeft het bestuur van de keur-

meestersvereniging er een klap op en kan de nieuwe kleurslag worden opgenomen in het vraagprogramma.

Als het moet kan ik goed mijn mond houden. Maar een elegantparkiet lapis lazuli kweken en dat stil houden totdat, zoals de conceptprocedure voorstelt, ik minimaal zeven (!) blauwe elegantparkieten (in de verhouding 4-3 of 3-4) op het Nationaal Kampioenschap van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBVV) kan laten zien? De bondsshow wordt gegarandeerd wereldnieuws wanneer daar zeven elegantparkieten lapis lazuli verschijnen.

Dus de dag waarop mijn ergste droom bewaarheid wordt, is de dag waarop ik stop met het kweken van elegantparkieten. De hele collectie, groen, geel en blauw, gaat naar de hoogste bidder. Het hok doe ik er gratis bij. Sportief is het niet, maar ik zal geen andere keus hebben.

Dé dieradministratiesoftware voor de kleindierfokker.

Kijk voor meer informatie op www.faunaconnect.com en probeer 1 maand volledig gratis en zonder verplichtingen.

Bondsmededelingen januari 2023

ssel

DISTRICT FRIESLAND

Bij V.V. De Spotvogel (Edam-Volendam) waren de heren Jan Tol en Piet Wayop beiden 50 jaar lid.

De Lemster Volière Vrienden (L10) heeft tijdens de ledenvergadering de voorzitter van de vereniging Dhr. J. Voerman gehuldigd omdat hij 50 jaar lid is van de NBVV. Hij ontving de speld uit handen van districtsvoorzitter Friesland Sicco Veenstra. Namens leden en bestuur gefeliciteerd met dit jubileum.

DISTRICT OVERIJSEL

Bij V.V. Witroka uit Denekamp werden gehuldigd: de heren F. Oude Luttikhuis (50 jaar lid) en P. Pross (60 jaar lid). Op de foto's worden ze gefeliciteerd door voorzitter Gerard Oude Vrielink.

Op de onderlinge TT van de G.V.V. de Goudvink werd voorzitter Egbert van Dijk vrijdagavond 11 november ver-

rast met een koninklijke onderscheiding. Deze kreeg hij uitgereikt door locoburgemeester Jurgen Van Houdt bij de opening van de jaarlijkse vogeltentoonstelling van vogelvereniging de Goudvink in Glanerbrug. Egbert van Dijk ontvangt de onderscheiding voor zijn inzet voor de G.V.V. de Goudvink en de NBvV district Overijssel. Hij is namelijk vanaf 1969 al lid van de vereniging. Sinds 1985 is hij actief in het bestuur, waarvan 26 jaar als voorzitter. En is een aantal jaar bestuurslid geweest voor district Overijssel. "Dan ben je een echte vogelliefhebber", aldus de locoburgemeester: "Uw vader heeft destijds, samen met een paar andere mensen, de vereniging opgericht. De vogelkoorts is overgeslagen van vader op zoon. Niet alleen op u, maar ook op uw broers."

DISTRICT LIMBURG

Bij Vogelvereniging Midden-Limburg werden o.m. de volgende leden gehuldigd: Huub Golsteijn (50 jaar lid) en Jac Bonne (60 +1 jaar lid). De uitreiking vond plaats tijdens vogeltentoonstelling op vrijdagavond 18 november 2022.recht is gestopt als keurmeester.

De

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

Tropische vogels en parkieten

C.M.P.J. Broers uit Made is gestopt als keurmeester per januari 2023.

J. Schols is verhuisd naar Achterstraat 127, 6004 AX Weert.

Kleur en Postuurkanaries

H. van Lieshout uit Deurne is alleen te bereiken op zijn mobiel nummer: 06-55847901.

A. van Niel uit Voorschoten heeft ook een mobiel nummer: 06-49217246.

C. Berrens uit Utrecht is gestopt als keurmeester.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Dhr. Pleun Heijmans was 60 jaar lid van de NBvV. Ddaarvan is hij 8 jaar lid geweest van de Siervogel uit Oostvoorne en 52 jaar lid van vogelvereniging De Vogelvriend in Hellevoetsluis. In deze jaren is hij zeer actief geweest als vrijwilliger. Bovendien is hij in die 52 jaren, 21 jaar bestuurder geweest als voorzitter en secretaris. In de jaren dat hij geen bestuurslid was, is hij altijd actief geweest in de tentoonstellingscommissie en gebouwbeheerder. Al met al een zeer bevlogen man voor onze vogelvereniging.

DISTRICT GELDERLAND

Op 27 oktober zijn tijdens de nationale show van Het Bonte Boertje Aalst (A06) de volgende mensen gehuldigd. Benoemd tot Erelid van de vereniging is Ton Koenen voor het vele werk wat hij voor de vereniging maar ook de NBvV heeft gedaan. Gehuldigd voor zijn 60-jarig lidmaatschap is de heer T. Wendel de Jooode. Voor hun 40-jarig lidmaatschap zijn Peter Vos en Cees van Tuijl gehuldigd. Tot leden van verdienste van Het Bonte Boertje zijn Jan Vos en Stefan Tek benoemd.

Bij Vogelvrienden Weurt was Dhr. Grad Toonen 60 Jaar lid van de NBvV. Om gezondheidsredenen heeft Grad enkele jaren geleden al de beslissing moeten nemen om te stoppen met de vogels. We kennen Grad als een sympathiek lid en feliciteren hem met deze mijlpaal.

Ook bij V.V. Exokan werden jubilarissen, Frans Hendriks van district Gelderland heeft dit gedaan. Onder hen was ook een 60-jarig lid, namelijk Dhr. Gerard Willemsen (tevens oud-keurmeester). Exokan en de jubilarissen kunnen terugkijken op een zeer geslaagde avond!

Bij vogelvereniging Kanaria A12 in Apeldoorn heeft de voorzitter van district Gelderland

Dhr. Wim Theloosen 2 jubilarissen gehuldigd en wel Dhr. H.Veldhuis 25 jaar lid en Dhr. P.Butterman 60 jaar lid van Kanaria.

sel

De,

DISTRICT GELDERLAND

Tijdens de opening van de vogeltonstelling van V.V. De Gekleurde Zanger Groesbeek op 25 november is Hans Kersten, 50-jarig jubileum als lid bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, gehuldigd. Hans Kersten is op jeugdige leeftijd samen met zijn opa zebrevinken gaan kweken en kweekt nu vooral barmsijzen. De Bondsspeld is opgespeld door de heer Theloosen, voorzitter van district Gelderland.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Afgelopen zaterdag 5 november heeft Avicultura (Uden/Volkel) een vogelshow met prijsuitreiking gehad. Tevens zijn op deze middag de jubilarissen gehuldigd door Peter Verkuilen. Daaronder waren de heren Theo Theunissen (60 jarig jubileum) en Rien v. Osch (50 jarig jubileum). Dhr. Wim v. Thiel is ook 60 jaar lid maar was vanwege zijn gezondheid niet aanwezig.

Bij Vogelvereniging Vogelvreugd in Nistelrode (521) vieren maar liefst twee leden hun 50-jarig jubileum. Uiterst links op de foto Joop Zwinkels en uiterst rechts Wim Sanders. Onze secretaris de heer Joop Zwinkels viert zijn 50 jarig jubileum als lid (eigenlijk al 51 jaar maar niet gevierd i.v.m. corona) en tevens is hij al 46

jaar lid van het bestuur in de functie van secretaris. Onze vereniging heeft aan Joop veel te danken, wij zien hem als het boegbeeld van onze vereniging en hopen nog vele jaren van zijn kwaliteiten gebruik te mogen maken en wensen hem voor de toekomst veel (vogel)plezier en een goede gezondheid toe.

Wim Sanders viert zijn 50-jarig jubileum als lid van de NBVV, voorheen als lid van de ANBVV. Wim is van verschillende verenigingen lid geweest en sinds 2005 een zeer actief lid van Vogelvereniging Vogelvreugd. Wim is een lid waar wij als vereniging erg trots op zijn. Wij feliciteren hem van harte en wensen hem veel goeds en gezondheid voor de toekomst toe.

DISTRICT UTRECHT

Op donderdag 17 november heeft bij De Kleurvogel uit Rhenen de districtsvoorzitters van het district Utrecht, dhr. R. van der Putten, een drietal jubilarissen van hun speld voorzien. Daaronder Dhr. H. Worst - hij kreeg een speld voor zijn 50 ja-

rig jubileum. Dhr. Worst is secretaris van vogelvereniging De Kleurvogel. Dit is kleine maar actieve vereniging. De hulding vond plaats tijdens de opening van de vogelshow.

Tijdens de onderlinge tentoonstelling van Vogelvriend Nieuwegein zijn twee

leden gehuldigd voor de jaren van lidmaatschap bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. De leden Gerard Bierens en Huub Bos kregen de speld voor het 50-jarig jubileum. De spelden werden uitgereikt door de districtsvoorzitter Ronald van der Putten.

sel

De

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Bij vogelvereniging "De Vogelvrienden Rucphen" (R-27), werden een aantal jubilarissen gehuldigd. Daaronder waren Jan Bruijns en Ad Vergouwen – beiden 50 jaar lid van de NBvV en van de vereniging. Jubilarissen zijn echte verenigingsmensen. Sommigen hebben zelfs vele jaren een bestuursfunctie vervuld en een ervan zit er nog steeds bij. In het bijzonder Jan Bruijns. Hij is een echte duizendpoot en weet van vele dingen die spelen in de Bond en de vereniging af. Ook is hij een drijvende kracht met het organiseren van de tentoonstelling als wel de districts-tentoonstelling in Sint Willebrord.

Jubileea**Jubilarissen 25 jaar**

R. Pil, afd. Denekamp (D11); J. Castelijns, afd. Rucphen (R27); Mevr. M. Aarts, afd. Alphen (A30); T. Ligthart, L. Oortwijn, P.A. Luijendijk, P. Voorbij, A.W. Hoogvliet en Mevr. A. Bevaart van Rij, afd. Hellevoetsluis (H28); P. Joossen en J. Rutjens, afd. Ittervoort (J04); S. Buys, G. Vlierman en G. Meyer, afd. Volendam (V23); E.J.M. Evers en W.T. Gertsen, afd. Huissen (H05); J. Massen en P. Theunisse, afd. Hengelo ov (H43); W. Schrama en B. Maas, afd. Deurne (S07); J. Koenen, afd. Aalst (A06); H.G.M. Ross en J. Stoop, afd. Duiven 2 (D42); F. v/d Berg, G. reijmer en J.G.M. Schreven, afd. Lobith (L35); B. Stoffer, P. Tolboom en G. de Jong, afd. Leusden (L29); F.J.E. Weemaes, afd. Arnhem (A09); Mevr. D. Kuijpers, afd. Groesbeek 2 (G30); P. Kindt en J. v/d Velde, afd. Kloosterzande (K11); A. van der Hout en T. van der Caaij, afd. Westland (W03).

Jubilarissen 40 jaar

B. Westerik, afd. Denekamp (D11); C. van Tuijl en P. Vos, afd. Aalst (A06); W. van Grinsven, C. Lammers en T. Smits, afd. Uden (U01); H. Kuijpers en P. de Rooy,

afd. Rucphen (R27); P. Kniknie, afd. Alphen (A30); A.W. Letterie en P. van Rij, afd. Hellevoetsluis (H28); Th. Berns en H. Bos, afd. Hengelo ov (H43); G. Biesheuvel, afd. Aalst (A06); A. Letterie en P. van Rij, afd. Hellevoetsluis (H28); B. Wennekes, afd. Lobith (L35); W. ter Haar en J. Quint, afd. Rhenen (R07); V. Widdershoven, afd. Midden Limburg (M37); s. Berg, B. van Voskuilen, W. Wouters, C. de Graaf en Th. Greefhorst, afd. Leusden (L29); D. Schets, afd. Arnhem (A09); H. Rikken, afd. Groesbeek 2 (G30); A. van der Meer, A. Kesteren J. van der Berg, afd. Westland (W03); H. Verdoorn en A. Leytens, afd. Woudrichem (W33).

Jubilarissen 50 jaar

F. Oude Luttikhuis, afd. Denekamp (D11); R. v. Osch, afd. Uden (U01); J. Bruijns en A. Vergouwen, afd. Rucphen (R27); A. Bijsterveld, afd. Zevenbergen 1 (Z18); P. Bergrath, afd. Sittard (S20); J. Tol en P. Waijop, afd. Volendam (V23); J. Antens, afd. Wouw (W38); J. Voerman, afd. Lemmer (L10); R. Adriaansen, afd. De Zuidwesthoek (H15); G. Bierens en H. Bos, afd. Nieuwegein (V21); J. Zwinkels en W. Sanders, afd. Nistelrode 2 (S21); H. Worst, afd. Rhenen (R07); H. Golsteijn,

Overledenen

O. Rinzema uit Voorhout was penningmeester van V.V. "De Kolibri", afd. Noordwijkerhout (N16); P. Vermeulen uit Wijchen was ere lid van "ENNV Eerste Nijmeegse Vogelvereniging", afd. Nijmegen 1 (N05); Mevr. J.B.M.B. Coenen-Grootelaar uit Elst was Oud bestuurslid en lid van verdiensten van V.V. "Vogellust", afd. Elst (E13).

M. Boukes, Breezand (A25); J. van Berlo, St Anthonis (A32); J. Hagens, Wellerloo (462); P. Faassen, Venlo (450); T.L.C. Scheutjens, Liempde (L23); H. v/d Velden, Gemert (G09); Mevr. J. Hendrix-Wijnen, Geleen (G09); F. Bekkernes, Holten (L13); H. Greveling, Westerbork (B35); H. Zielman, Dalfsen (O22); J. de Blij, Schipluiden (D18); N.A. vd. Heijden, Delft (D18); J. van der Linden, Langelille (Y01); F. van Dam, Losser (G04); A. Wissink, Andijk (L17); G.H. Ebbers, Winterswijk (W36); J.H. Goedhart, Ammerzoden (Z17).

Wijn wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

afd. Midden Limburg (M37); H. Kersten, afd. Groesbeek 2 (G30); Th.G. Pieper, afd. Haaksbergen (H67); S. Verbeek, afd. Westland (W03); J. Hartman, afd. Woudrichem (W33).

Jubilarissen 60 jaar

P. Pross, afd. Denekamp (D11); T. Wendel de Joode, afd. Aalst (A06); Th. Theunissen en W. v. Thiel, afd. Uden (U01); G. Toonen, afd. Weurt (S05); P. Heijmans, afd. Hellevoetsluis (H28); G. Willensen, afd. Hengelo ov (H43); P. Heijmans, afd. Hellevoetsluis (H28); J. Bonne, afd. Midden Limburg (M37).

Leden van verdienste

S. den Tek en J. Vos, afd. Aalst (A06); B. Struik, H. Verdoorn en A. v. Vugt, afd. Woudrichem (W33).

Ereleden

T. Koenen, afd. Aalst (A06).

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munnikma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

De
Vogel

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank. IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De
Vogel

Kleine grasparkiet violet

Melopsittacus undulatus

januari

© Piet Onderdelinden †

Op de foto ziet u een kleurgrasparkiet met een mutatiecombinatie van blauw en de donkerfactor. De eerste blauwe grasparkieten werden gekweekt in het Belgische Ukkel.

Waarschijnlijk werden ze gekweekt door een zekere heer Limboch maar zekerheid hieromtrent ontbreekt. Wel is zeker dat in 1910 in Engeland de eerste blauwe grasparkieten werden tentoongesteld in de Royal Horticultural Hall in Westminster. Vermoed wordt dat dit blauwe grasparkieten waren van Nederlandse kom af. De donkerfactor, aangeduid met de D van Dark, is een mutatie die een verandering in de veer teweeg brengt waardoor er minder licht kan worden teruggekaatst. De grasparkiet krijgt hierdoor een donkerder kleur. Zowel in de blauwe als in de groene kleur kennen we drie kleuren nuances.

Is de factor niet aanwezig dan is sprake van een (licht)blauwe grasparkiet, is de factor eenmaal aanwezig dan hebben we bij blauwe vogels te maken met een donkerblauwe, hetgeen aangeduid wordt met D blauw en heeft de vogel twee donkerfactoren dan is het een donkergrijsblauwe of te wel een DD blauwe. In de groenserie is dit respectievelijk (licht)groen (=zonder donkerfactor), D groen (=donkergroen) en DD groen (olijfgroen).

Zoals u wellicht weet wordt de kleine grasparkiet sinds 2007 weer gevraagd op de tentoonstellingen en dat is goed te merken. Waren het eerder de standaard 'Engelse' grasparkieten die de boventoon voerden, nu zie je op steeds meer shows dat de kleine grasparkiet de standaard 'Engelse' grasparkiet overvleugelt. Vooral het gemak waarmee ze zijn te kweken, de prijs en last but not least de kleurenpracht van de kleine grasparkieten zijn ongetwijfeld belangrijke redenen

voor de hernieuwde populariteit van dit prachtige vogeltje. Natuurlijk is de kleine grasparkiet door de jaren heen altijd wel populair geweest maar toch zien we nu onder de kwekers een duidelijke toename in het houden van de kleine kleurgrasparkiet. Vanaf 2007 stamt ook de eerste omschrijving van de kleurgrasparkiet en in 2010 is de kleurgrasparkiet definitief in het vraagprogramma opgenomen. Tussendoor zijn er een aantal kleine aanpassingen en aanvullingen gedaan. Momenteel kent de kleurgrasparkiet een eigen standaard. Deze is te downloaden op de website van de NBvV via <https://www.nbv.nl/wp-content/uploads/kleurgrasparkiet>.

© Adri van Kooten

Ussel

De NBvV dankt alle deelnemers, vrijwilligers en sponsoren voor hun bijdrage aan de Nederlandse Kampioenschappen.

Zonder jullie kan de tentoonstelling niet bestaan!

Tot ziens op "VOGEL2024"!

De /